

TOELICHTING

Bestemmingsplan

“Maaseikerweg 188 te Weert”

Tritium Advies BV

Adviseurs in bouwen, milieu en veiligheid

TRITIUM NUENEN »

Gulberg 35
5674 TE Nuenen
T. 040.29 51 951

E. info@tritium.nl

TRITIUM PRINSENBEEK »

Groenstraat 27
4841 BA Prinsenbeek
T. 076.54 29 564

I. www.tritiumadvies.nl

TRITIUM NEER »

Steeg 27
6086 EJ Neer
T. 0475.49 81 50

K.v.K nr. 17108024

TRITIUM ARKEL »

Vlietskade 1509
4241 WH Arkel
T. 0183.71 20 80

IBAN NL29INGB0662572645

Toelichting bestemmingsplan

in opdracht van
de heer J.M. Hompes
Maaseikerweg 180
6006 AD WEERT

betreffende de locatie
Maaseikerweg 188
Weert

documentnummer
1111/121/RV

vestiging, datum
Nuenen, 15 maart 2013

Opgesteld:

ir. R.A.C. van de Voort
Projectleider RO

Gecontroleerd:

ir. J. Smeets
Projectleider RO

INHOUDSOPGAVE

	pagina
1 INLEIDING	1
1.1 Achtergrond	1
1.2 Ligging plangebied	2
1.3 Leeswijzer	5
2 PLAN	6
2.1 Huidige situatie	6
2.2 Toekomstige situatie	8
2.3 Conclusie	8
3 BELEID	9
3.1 Rijksbeleid	9
3.2 Provinciaal beleid	9
3.3 Gemeentelijk beleid	10
3.4 Afweging beleidskader	11
4 RUIMTELIJKE ASPECTEN	12
4.1 Stedenbouwkundige inpassing en cultuurhistorie	12
4.2 Landschappelijke inpassing	12
4.3 Archeologie	13
4.4 Conclusie	17
5 MILIEUASPECTEN	18
5.1 Milieueffectrapportage	18
5.2 Bodemkwaliteit	18
5.3 Verkeerslawaaï	18
5.4 Industrielawaai	19
5.5 Luchtkwaliteit	19
5.6 Externe veiligheid	20
5.7 Wet geurhinder en veehouderij	20
5.8 Bedrijven en milieuzonering	20
5.9 Natuur en ecologie	21
5.10 Water	22
5.11 Kabels en leidingen	27
5.12 Conclusie	27
6 UITVOERBAARHEID	28
6.1 Maatschappelijke uitvoerbaarheid	28
6.2 Economische uitvoerbaarheid	28
6.3 Grondexploitatie	28
6.4 Conclusies	28
7 JURIDISCHE VORMGEVING	29
7.1 Toelichting op de analoge verbeelding	29
7.2 Toelichting op de planregels	29
8 HANDHAVING	34
8.1 Inleiding	34
8.2 Uitvoering handhavingstoezicht	34
8.3 Overgangsrecht	34
8.4 Voorlichting	35
8.5 Controles	35
8.6 Sanctionering	35

9	OVERLEG EN INSPRAAK	36
9.1	Procedure	36
9.2	Kennisgeving voorbereiding	37
9.3	Vaststelling bestemmingsplan	37
10	CONCLUSIE	39

BIJLAGEN

1. relevante gegevens vigerende bestemmingsplan
2. relevante uitsnede bestemmingsplankaart
3. relevante uitsnede POL-kaart "Perspectieven"
4. kaartmateriaal met gebiedskenmerken en bodemeigenschappen
5. situatietekening plangebied
6. berekening maatgevende berging
7. verkennend bodemonderzoek
8. akoestisch onderzoek wegverkeerslawaaï
9. quick scan flora en fauna
10. landschappelijke inpassing "Erfinrichting Maaseikerweg 188"

1 INLEIDING

1.1 Achtergrond

In opdracht van de heer J.M. Hompes is onderhavige toelichting opgesteld behorende bij het bestemmingsplan "Maaseikerweg 188 te Weert". Het beoogde initiatief betreft de vervangende nieuwbouw van een vrijstaande woning.

Het plangebied betreft een gedeelte van het perceel dat kadastraal bekend is als gemeente Weert, sectie AD, nummer 230. Het kadastrale perceel heeft een oppervlakte van circa 7.800 m². Het terrein is momenteel in gebruik als tuin bestaande uit een grasveld met bergingsvijver en enkele bomen en struiken. Voor het onderhavige plan wordt uitgegaan van een bouwkaavel van 750 m². De bergingsvijver en de aan te leggen inrit behoren tot het plangebied.

Het kadastrale perceel wordt in het oosten omsloten door de Maaseikerweg (N292). In het noorden en zuiden wordt het perceel begrensd door naastgelegen woningen en bijbehorende tuinen. Het perceel wordt in het westen begrensd door een agrarisch bedrijf dat achter een aarden wal is gelegen. De omgeving kan worden beschreven als woonbebouwing omgeven door een agrarisch buitengebied.

De beoogde vervangende nieuwbouw van een woning kan niet binnen het geldende bestemmingsplan "Buitengebied 1998" worden gerealiseerd. Het bestemmingsplan "Buitengebied 1998" is vastgesteld door de gemeenteraad van de gemeente Weert op 13 september 2001 en in werking getreden op 13 juni 2002. Bijlage 1 en 2 laten de relevante gegevens van het vigerende bestemmingsplan zien.

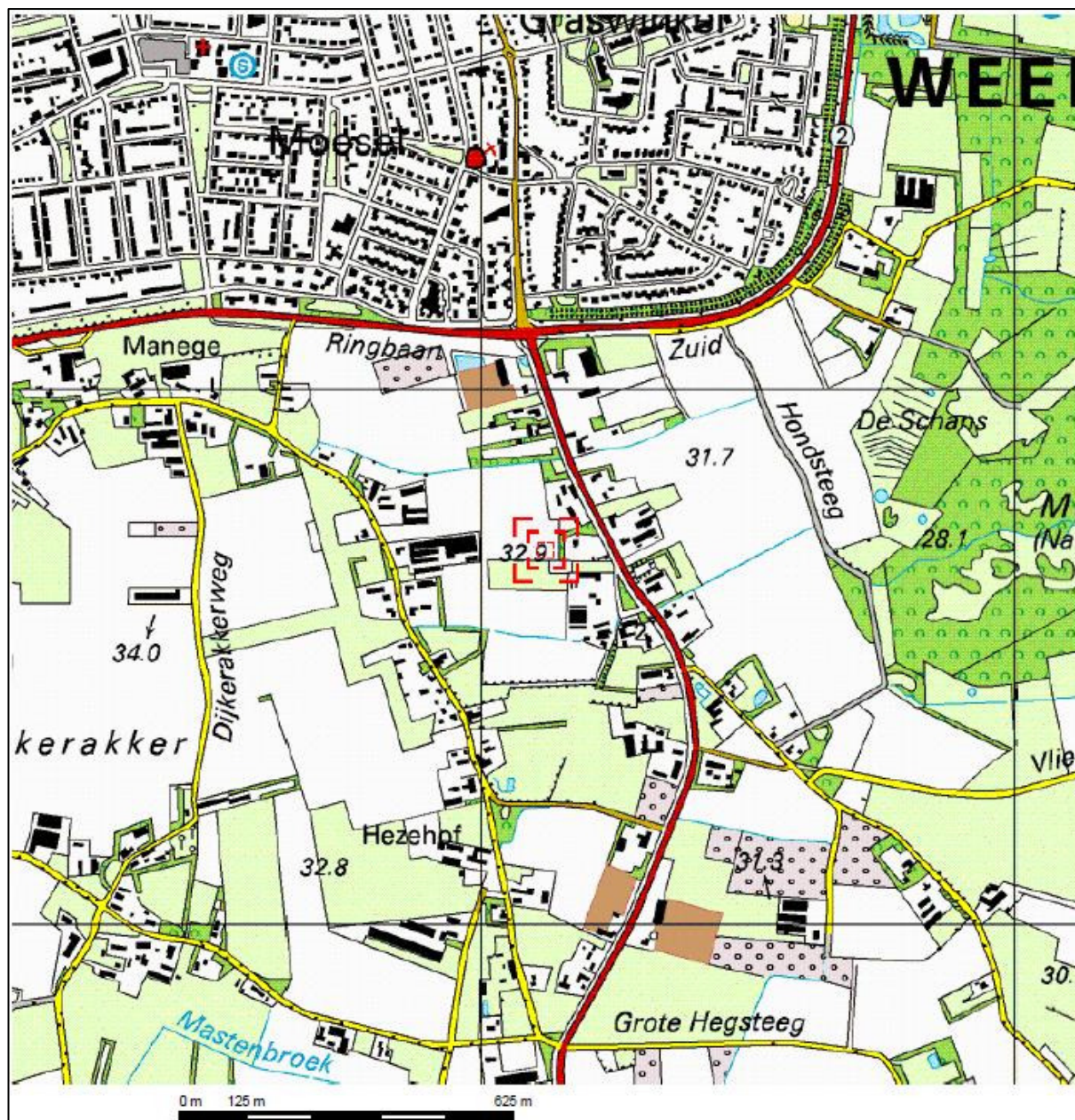
De gronden van het bouwplan hebben thans de bestemming "Agrarisch gebied". In de onderhavige situatie ontbreekt de aanduiding "maximaal aantal burgerwoningen". Op grond van het ontbreken van deze aanduiding is de beoogde vervangende nieuwbouw van een woning niet toegestaan. Om het desbetreffende bouwplan toch mogelijk te maken, dient het bestemmingsplan eerst te worden herzien conform artikel 3.1 van de Wet ruimtelijke ordening.

Alvorens de noodzakelijke procedure kan worden doorlopen dient de gemeente te beschikken over een bestemmingsplan vergezeld van een toelichting. In het kader hiervan is het bestemmingsplan "Maaseikerweg 188 te Weert" inclusief onderhavige toelichting opgesteld. Het doel van deze toelichting is derhalve het inzichtelijk maken dat het voorliggende initiatief op de betreffende locatie toelaatbaar en aanvaardbaar is.

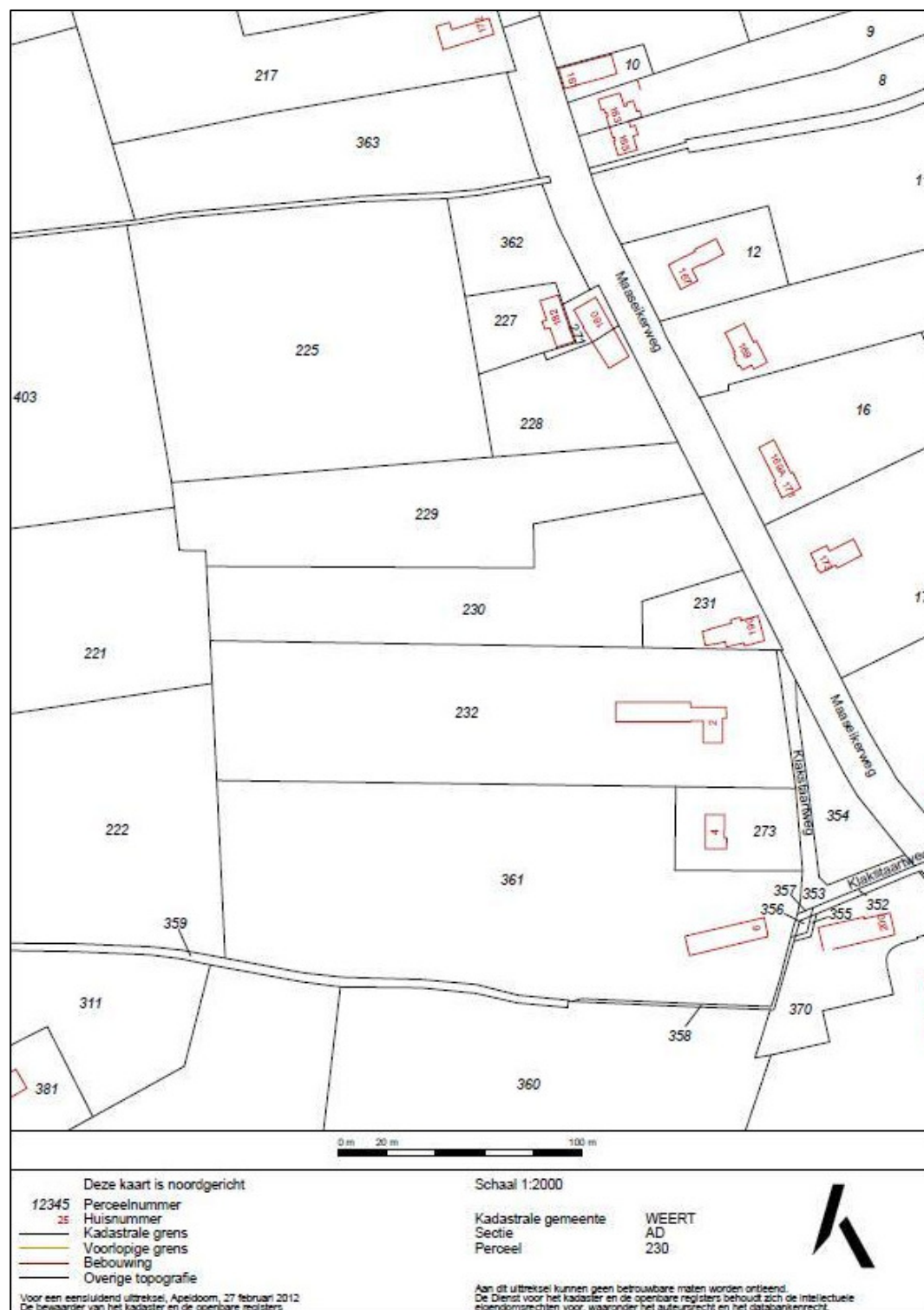
In de navolgende paragraaf wordt de ligging van het plangebied met behulp van diverse figuren weergegeven.

1.2 Ligging plangebied

Adres locatie plangebied : Maaseikerweg 188 te Weert
Kadastraal bekend : Sectie AD, nummer 230

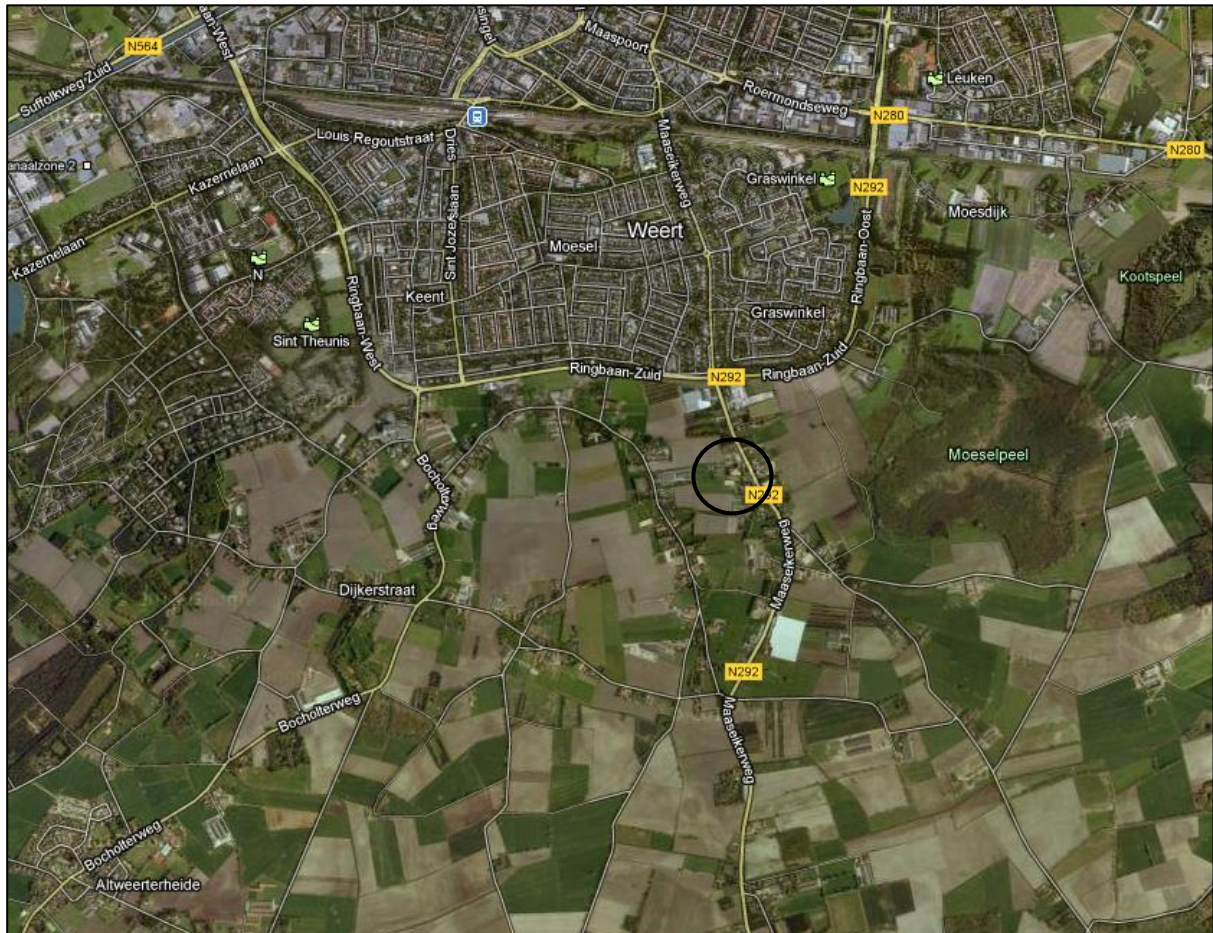
Figuur 1: Omgevingskaart van het plangebied

Figuur 2: Uittreksel kadastrale kaart van het plangebied

**Figuur 3: Gedateerde topografische kaart van de omgeving van het plangebied
(de directe omgeving van het plangebied is omcirkeld)**

Uit de luchtfoto in figuur 4 kan worden opgemaakt dat het plangebied en de woningen in de directe omgeving in gebruik zijn als agrarisch buitengebied met bijbehorende bebouwing.

Het eerste hoofdstuk “Inleiding” geeft kort weer waarop deze toelichting betrekking heeft. Tevens wordt hier de ligging van de beoogde ontwikkeling in de omgeving met behulp van een viertal figuren weergegeven. Het tweede hoofdstuk “Plan” geeft in de eerste plaats informatie over de huidige situatie van het plangebied en de omgeving ervan. Vervolgens wordt aan de hand van een schetsplan de toekomstige situatie beschreven. In het derde hoofdstuk “Beleid” komt achtereenvolgens het Rijksbeleid, het provinciaal beleid en het gemeentelijk beleid aan de orde. In hoofdstuk 4 “Ruimtelijke aspecten” wordt de ruimtelijke uitstraling en de functionele inpasbaarheid in de omgeving kort besproken aan de hand van de aspecten Stedenbouw, Landschappelijke inpassing en Archeologie en cultuurhistorie. In het vijfde hoofdstuk “Milieuaspecten” komen de resultaten van de diverse milieukundige onderzoeken en de overige milieuaspecten aan bod. Voor een aantal aspecten is er namelijk nader onderzocht of deze belemmeringen of beperkingen aan het bouwplan opleggen. In hoofdstuk 6 “Uitvoerbaarheid” wordt ingegaan op de maatschappelijke uitvoerbaarheid, de economische uitvoerbaarheid en op de grondexploitatie. De hoofdstukken 7 tot en met 9 behandelen respectievelijk de juridische vormgeving, handhaving en overleg. Het tiende en laatste hoofdstuk “Conclusie” geeft een algehele beoordeling van het plan.

2 PLAN

2.1 Huidige situatie

Het plangebied is momenteel in gebruik als tuin bestaande uit een grasveld met bergingsvijver en enkele bomen en struiken. De ter plaatse aanwezige bomen, struiken en bergingsvijver zullen gehandhaafd blijven. Navolgende foto's geven een beeld van de huidige situatie van het plangebied en de directe omgeving.

Figuur 5: Foto plangebied vanaf Maaseikerweg (Google streetview) richting het zuiden

Figuur 6: Foto omgeving plangebied vanaf Maaseikerweg (Google streetview) richting centrum Weert

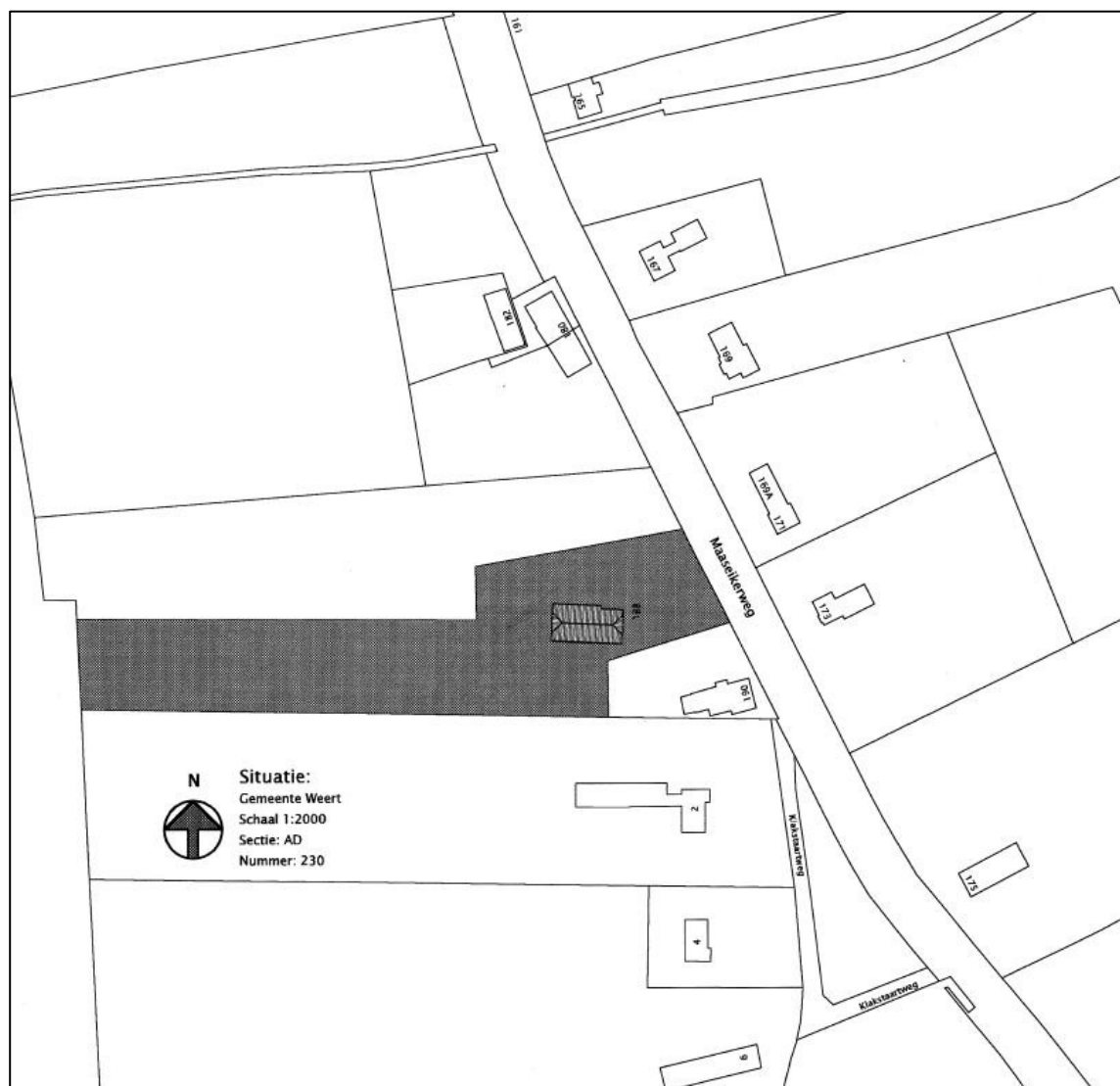
Figuur 7: Foto omgeving plangebied vanaf Maaseikerweg (Google streetview) richting het zuidoosten

Figuur 8: Foto plangebied richting het westen

2.2 Toekomstige situatie

In onderstaande figuur wordt de beoogde toekomstige situatie weergegeven.

Figuur 9: Situatieschets beoogde ontwikkeling

De woning wordt gerealiseerd op een kavel van 750 m². Met betrekking tot parkeren dient te worden opgemerkt dat de woning zal worden voorzien van een stallingsgarage op het eigen terrein. De ontsluiting hiervan vindt plaats door middel van een inrit van maximaal 3 meter breed waarvoor een inritvergunning zal worden aangevraagd. Behalve deze stallingsgarage zal er eveneens voorzien worden in twee extra parkeerplaatsen op het eigen terrein. Hiermee wordt voldaan aan de gemeentelijke parkeernorm.

2.3 Conclusie

Uit het vorenstaande blijkt dat er geen bezwaar hoeft te bestaan voor de inpassing van de beoogde woning in deze omgeving.

3 BELEID

In dit hoofdstuk wordt aandacht besteed aan het Rijks-, provinciaal en gemeentelijk beleid. Het Rijksbeleid zal worden besproken aan de hand van de overkoepelende Nota Ruimte. Voor het provinciaal beleid wordt gebruik gemaakt van het Provinciale Omgevingsplan Limburg (POL 2006). In het kader van het gemeentelijk beleid wordt ingegaan op het geldende bestemmingsplan en het structuurplan van de gemeente Weert.

3.1 Rijksbeleid

Het Rijksbeleid is vastgelegd in de Nota Ruimte. De Nota Ruimte verwoordt de visie van het kabinet op de ruimtelijke ontwikkeling van Nederland tot het jaar 2020 met een doorkijk naar het jaar 2030 en omvat de ruimtelijke bijdrage aan een sterke economie, een veilige en leefbare samenleving en een aantrekkelijk land. Het kabinet schept ruimte voor ontwikkeling uitgaande van het motto 'decentraal wat kan, centraal wat moet' en verschuift het accent van het stellen van ruimtelijke beperkingen naar het stimuleren van gewenste ontwikkelingen. De Nota Ruimte ondersteunt gebiedsgerichte ontwikkeling waarin alle betrokken partijen kunnen participeren. De Tweede en Eerste Kamer hebben op respectievelijk 17 mei 2005 en 17 januari 2006 ingestemd met de Nota Ruimte. Op 27 februari 2006 is de Nota Ruimte formeel in werking getreden door middel van een bekendmaking in de Staatscourant.

In de Nota Ruimte wordt aangegeven dat bundeling van verstedelijking en economische activiteiten wordt nagestreefd om de leefbaarheid van dorpen en steden te versterken en te waarborgen. Dit heeft tot gevolg dat de nieuwe bebouwing met de hieraan gekoppelde functies moeten worden gebundeld en geconcentreerd tot stand moeten komen. De bebouwde ruimte moet dus zo optimaal mogelijk worden benut waardoor de openheid van het landschap wordt behouden.

De Nota Ruimte geeft hiermee de voorkeur aan inbreiding en herstructurering met behoud van groen boven uitbreiding. De vervangende nieuwbouw van een woning aan de Maaseikerweg 188 sluit aan bij het beleid verwoord in de Nota Ruimte. Het betreft hier herstructurering in plaats van uitbreiding en waarborging van groen.

3.2 Provinciaal beleid

Het provinciaal beleid is vastgelegd in het Provinciaal Omgevingsplan Limburg (POL 2006). Het POL is een integraal omgevingsplan waarin het provinciaal beleid wordt beschreven met betrekking tot de fysieke inrichting van het Limburgse grondgebied. Met dit plan beoogt de provincie op een actieve manier richting te geven aan de wijze waarop Limburg zich ontwikkelt. Terwijl het beleid nog niet zo lang geleden met name gericht was op het voorkomen van ongewenste ontwikkelingen, is het nu juist gericht op het stimuleren van gewenste ontwikkelingen. Het POL 2006 is op 22 september 2006 door de Provinciale Staten van Limburg vastgesteld.

Om te voorkomen dat Limburg een eentonig en eenvormig geheel wordt, wordt er getracht te sturen op variatie in kwaliteit. Verstedelijking en steeds intensiever ruimtegebruik leggen namelijk een toenemend beslag op de open ruimte in het landelijk gebied en verminderen de diversiteit van landschap en groen. Het POL 2006 houdt daarom vast aan het zo compact mogelijk houden van het stedelijk gebied. Iedere stadsregio is voorzien van een zogenaamde grens stedelijke dynamiek (paarse contouren).

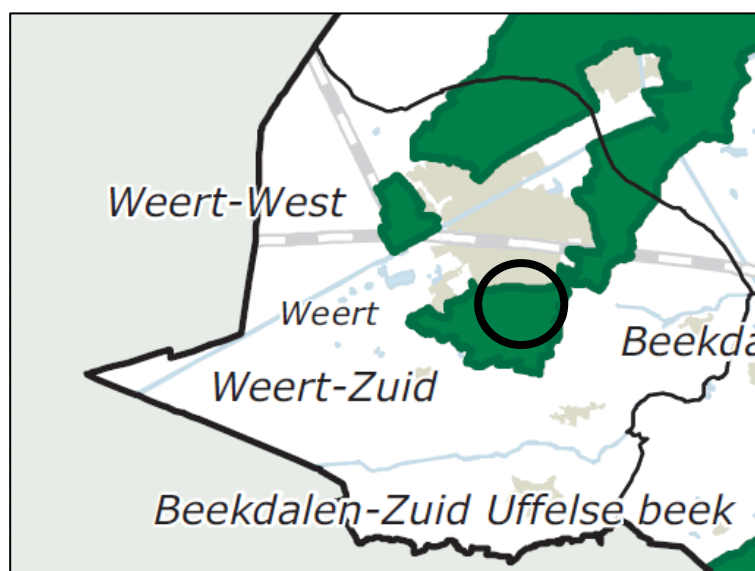
Het plangebied is buiten de stedelijke dynamiek in perspectief 4 "Vitaal landelijk gebied" gelegen. Dit

perspectief heeft betrekking op landbouwgebieden met een van gebied tot gebied verschillende aard en dichtheid aan landschappelijke en cultuurhistorische kwaliteiten. In Noord- en Midden Limburg valt het perspectief vrijwel overal samen met verwevingsgebied intensieve veehouderij. Daarnaast komen op kleinere schaal woonbebouwing, al dan niet solitaire bedrijfsgebouwen, toeristisch-recreatieve voorzieningen en infrastructuur voor.

Soms gaat het om oud-bouwlanden waarbij een gaaf cultuurhistorisch kavel-, wegen- en bebouwingspatroon samengaat met monumentale bebouwing en/of met landschappelijke openheid. Andere kwaliteiten die voor kunnen komen zijn stiltegebied, grondwaterbeschermingsgebied, landschappelijke openheid of een bebouwingsarm karakter en leefgebieden voor ganzen en weidevogels. De gebiedsafbakening van perspectief 4 is indicatief.

De vervangende nieuwbouw van een woning aan de Maaseikerweg 188 te Weert draagt bij aan een versterking van de vitaliteit van het landelijk gebied. Bovendien betreft het herstructurering in plaats van uitbreiding waardoor het landelijk gebied niet onnodig wordt geschonden. In bijlage 3 is een relevante uitsnede van de POL-kaart "Perspectieven" opgenomen.

Voorts maakt het plangebied op de cultuurhistorische waarden kaart van de provincie Limburg (zie onderstaande figuur 10) onderdeel uit van een provinciaal archeologisch aandachtsgebied. Dit aandachtsgebied is een representatief en relatief gaaf deel van de verschillende Limburgse cultuurlandschappen met een groot potentieel aan archeologische waarden. De provincie Limburg zet zich in voor het behoud en onderzoek van de archeologische waarden in deze erfgoedlandschappen, die van provinciaal belang worden geacht.

Figuur 10: Archeologische aandachtsgebieden provincie Limburg

3.3 Gemeentelijk beleid

Structuurvisie fase 1.

Het Structuurvisie fase 1-document is op 18 maart 2009 vastgesteld. In fase 1 zijn de reeds vastgestelde voorgenomen ontwikkelingen opgenomen ten aanzien van diverse beleidsterreinen, waaronder wonen en maatschappelijke voorzieningen. De uitvoering van dit beleid gaat gepaard met fysieke projecten. Tevens is

op wijk- en kernniveau een voorlopig actieprogramma samengesteld op basis van in vigerende beleidsnota's opgenomen actiepunten.

Deze Structuurvisie biedt een samenhangend overzicht van ontwikkelingen en ambities op een aantal beleidsterreinen en vormt daarmee het kader voor het ruimtelijk beleid binnen de gemeente. Dit ruimtelijk beleid is van toepassing op alle sectoren en gaat daarmee verder dan alleen de stadsontwikkeling. Het heeft onder andere ook betrekking op maatschappelijke ruimtelijke ontwikkelingen en ontwikkelingen in de openbare ruimte en het groen. De Structuurvisie vormt derhalve het gezamenlijke kaderstellende beleid.

Na afronding van Structuurvisie fase-1 wordt Structuurvisie fase-2 opgesteld, waarin op basis van de meest actuele beleidskaders een doorkijk gegeven wordt naar andere toekomstige ontwikkelingen op de middellange en lange termijn. Dit is verder niet van toepassing op dit planvoornemen.

De ontwikkeling past niet in het geldende bestemmingsplan "Buitengebied 1998". Het college van burgemeester en wethouders heeft in november 2011 echter besloten om in principe medewerking te verlenen aan de realisatie van een woning op het adres Maaseikerweg 188 te Weert. Met dit bestemmingsplan wordt hieraan invulling gegeven.

3.4 Afweging beleidskader

Het bouwplan past binnen het beleid zoals dit door het Rijk, de provincie en de gemeente is opgesteld. Het plan past echter niet binnen het bestemmingsplan "Buitengebied 1998". In het kader hiervan is het bestemmingsplan "Maaseikerweg 188 te Weert" met onderhavige toelichting opgesteld.

4 RUIMTELIJKE ASPECTEN

In dit hoofdstuk wordt het plangebied in een groter verband beschouwd op de aspecten Stedenbouw en cultuurhistorie, Landschappelijke inpassing en Archeologie.

4.1 Stedenbouwkundige inpassing en cultuurhistorie

Het plangebied ligt in het buitengebied direct ten zuiden van de stad Weert. Op circa 400 meter van het plangebied ligt de grens van de bebouwde kom. Direct ten oosten van het plangebied is het natuurgebied "Moeselpeel" gelegen. Dit natuurgebied behoort tot de Ecologische Hoofdstructuur (EHS).

Het plangebied is gelegen aan de doorgaande weg (N292) die van de kern Weert via Stramproy naar de Belgische grens loopt. Ongeveer halverwege de Maaseikerweg is de afslag naar het plaatsje Tungalroy gelegen. Beide kerkdorpen behoren tot de gemeente Weert.

De directe omgeving van het plangebied is in gebruik als landbouwgrond met bijbehorende bebouwing. De vrijstaande woningen rondom het plangebied zijn derhalve van het type (langgevel)boerderij. In de omgeving van het plangebied bevinden zich geen percelen die als cultuurhistorisch waardevol gebied zijn aangemerkt.

Voor het ontwerp van de beoogde ontwikkeling dienen de woningen uit de directe omgeving zowel qua schaal, opbouw als situering op de kavel als referentie. Het huidige ensemble van woningen (lintbebouwing) met bijbehorende tuinen zal hierbij het inspiratiekader vormen voor de toekomstige ontwikkeling. De nieuwe woning zal bovendien duurzaam worden gebouwd (Bouwbesluit 2012) en hiermee voldoen aan de gestelde eisen uit het woonbeleid van de gemeente Weert.

Uit het vorenstaande blijkt dat de vervangende nieuwbouw van een woning aan de Maaseikerweg 188 stedenbouwkundig en cultuurhistorisch gezien in de omgeving past.

4.2 Landschappelijke inpassing

Huidige situatie

De boerderij ligt diep terug in de kavel, dat wil zeggen ver van de openbare weg. Het voorterrein is thans ingericht met grote solitaire bomen, een vijver en gras als onderbegroeiing. Op de erfafscheiding bevindt zich een uitgegroeide beukenhaag tot 2,5 meter hoog. De toegang is gemarkeerd door een hekwerk met aan beide zijde gemetselde pilaren.

De bomen op het perceel zijn meer dan 30 jaar oud. Er staan twee eiken, 2 berken en de overige bomen zijn populieren. De berken en populieren moeten binnen tien jaar gekapt worden om de veiligheid te kunnen garanderen (er is reeds veel takbreuk).

De rand met de buurman aan de noordzijde is afgescheiden door een afrastering. Het zicht is rommelig en men kijkt uit op de schuren. De kavelgrens met de buurman aan de zuidzijde is beplant met een beukenhaag van 2 meter hoog. Achter deze haag staan leilindes om het zicht op de boerderij weg te nemen. Achter deze buurman is vanuit de nieuwe boerderij zicht op een grote paardenbak bestaande uit wit zand en houten omheining. Aan de zuidrand ligt op de kavel een zandrug van 1 meter hoog. Ten westen van de boerderij staat een houtsingel, bestaande uit voornamelijk berken. Achter deze wal is uitzicht over

het agrarisch achterland. Voor de boerderij (oostgevel) ligt een vijver.

Ruimtelijke inpassing

Het inrichtingsvoorstel bestaat uit een driedeling. Een voorerf met gras, fruitbomen en de vijver, een middenerf met de boerderij en zijn tuin en het achterland met weiden en houtsingels. In navolgende figuur wordt het inrichtingsvoorstel weergegeven.

Figuur 11: Inrichtingsvoorstel erf aan de Maaseikerweg 188

In bijlage 10 is de rapportage behorende bij bovenstaand inrichtingsvoorstel opgenomen. Uit de rapportage blijkt dat de beoogde woning aan de Maaseikerweg 188 landschappelijk gezien in de omgeving past.

4.3 Archeologie

Geomorfologisch maken Weert-Noord en Graswinkel deel uit van het uitgestrekte “dekzandeiland” waarop zowel Weert als Nederweert liggen. Het “eiland” bestaat voornamelijk uit “Oud Dekzand” met een hoog leemgehalte, waardoor de bodem van oorsprong zeer vruchtbaar was en aantrekkelijk voor bewoning. Het dekzandeiland kent zelf nog wat meer geprononceerde dekzandruggen en af en toe ondiepe dalvormige laagten.

De provincie Limburg heeft inmiddels het “Eiland Weert-Nederweert” aangewezen als een Provinciaal Archeologisch Aandachtsgebied. Het gaat om een van de meest interessante archeologische gebieden van Zuid-Nederland, zowel vanwege de aard, datering en dichtheid van de archeologische resten als vanwege het aantal archeologische onderzoeken en opgravingen die hier al hebben plaatsgevonden.

De woningbouw binnen het vigerende bestemmingsplan stamt met name uit de jaren ‘80 en ‘90 van de

vorige eeuw. Omdat de bodemkarteringen vooral in de jaren zeventig zijn uitgevoerd, zijn deze gegevens voor de plangebieden bekend. De Indicatieve Kaart Archeologische Waarden (IKAW) en de hiervan afgeleide provinciale waardenkaart zijn gemaakt op basis van met name bodemtype en grondwatertrap.

Gebieden met een enkeerbodem (plaggendek) en een grondwatertrap VI of VII krijgen een hoge indicatieve waarde, omdat onder dergelijke bodems vaak archeologische resten worden aangetroffen. Dit is een reden waarom grote delen van de (inmiddels bebouwde) wijken Weert-Noord en Graswinkel een hoge archeologische verwachtingswaarde hebben.

In de jaren negentig hebben tussen de Zuid-Willemsvaart en de Ringbaan Noord diverse grootschalige opgravingen plaatsgevonden zoals aan de Laarderweg en de Molenakkerdreef (wijk Molenakker) en Raak en Kampershoek (bedrijventerrein Kampershoek-Zuid). De opgravingen hebben nederzettingen en grafvelden aan het licht gebracht uit de IJzertijd (circa 800 voor Chr. tot 12 voor Chr.); de Romeinse tijd (12 voor Chr. tot 450 na Chr.); de Karolingische tijd (750 tot 1000 na Chr.) en de Volle Middeleeuwen (1000 tot 1300 na Chr.). Uit recent onderzoek is gebleken dat de bewoningssporen zich ten noorden van de Ringbaan voortzetten.

Hoe bij planontwikkeling de komende jaren om te gaan met bovenstaande kennis is mede afhankelijk van het archeologiebeleid van de gemeente Weert. Het beleidskader hiervoor wordt gevormd door de op het verdrag van Malta gestoelde nieuwe Wet op de archeologische monumentenzorg (Wamz), die per 1 september 2007 definitief in werking is getreden, alsmede de in 2008 geïmplementeerde Wet ruimtelijke ordening (Wro).

Wet op de Archeologische Monumentenzorg (Wamz)

Sinds 1 september 2007 is de nieuwe Wet op de Archeologische Monumentenzorg (Wamz) van kracht. In deze herziening van de Monumentenwet van 1988 zijn de uitgangspunten van het Europese Verdrag van Malta (1992) voor Nederland nader uitgewerkt. De belangrijkste veranderingen betreffen:

- het streven naar behoud en bescherming van archeologische waarden in de bodem;
- de kosten van archeologische werkzaamheden komen in principe voor rekening van de initiatiefnemer van bodemverstorende activiteiten (veroorzakerprincipe);
- de archeologische monumentenzorg wordt een geïntegreerd onderdeel van het ruimtelijke orderingsproces.

In het nieuwe bestel wordt een grotere verantwoordelijkheid en een sturende rol neergelegd bij de gemeentelijke overheid, niet in de laatste plaats omdat ook de Wet ruimtelijke ordening (Wro) op 1 juli 2008 van kracht is geworden. Met de beleidsuitvoering is een aantal nieuwe taken op de gemeenten afgekomen. In de eerste plaats dienen de archeologische en cultuurhistorische waarden op verantwoorde wijze te worden geïntegreerd in het ruimtelijke beleid. Centraal instrument hierbij is het bestemmingsplan. Ook bij het verlenen van omgevingsvergunningen komt archeologie aan de orde. Voorts dient in het kader van de wet Kenbaarheid Publiekrechtelijke Beperkingen onroerende zaken (Wkpb) archeologische informatie ontsloten te zijn voor zowel burgers als overheid.

Het vele archeologische onderzoek op het dekzandeiland Weert-Nederweert heeft tot op heden belangrijke wetenschappelijke kennis opgeleverd en heeft bovendien een indrukwekkend inzicht gegeven in de bewoningsgeschiedenis van een dekzandlandschap gedurende vele duizenden jaren. Het door onderzoek verkregen beeld is zelfs van grote modelmatige waarde waar het gaat om de bewoningsdynamiek op de Zuid-Nederlandse zandgronden. Duidelijk is dat er enige differentiatie in "archeologische rijkdom" is aan te brengen op grond van de landschappelijke karakteristieken binnen de gemeentegrenzen en de plaatsen

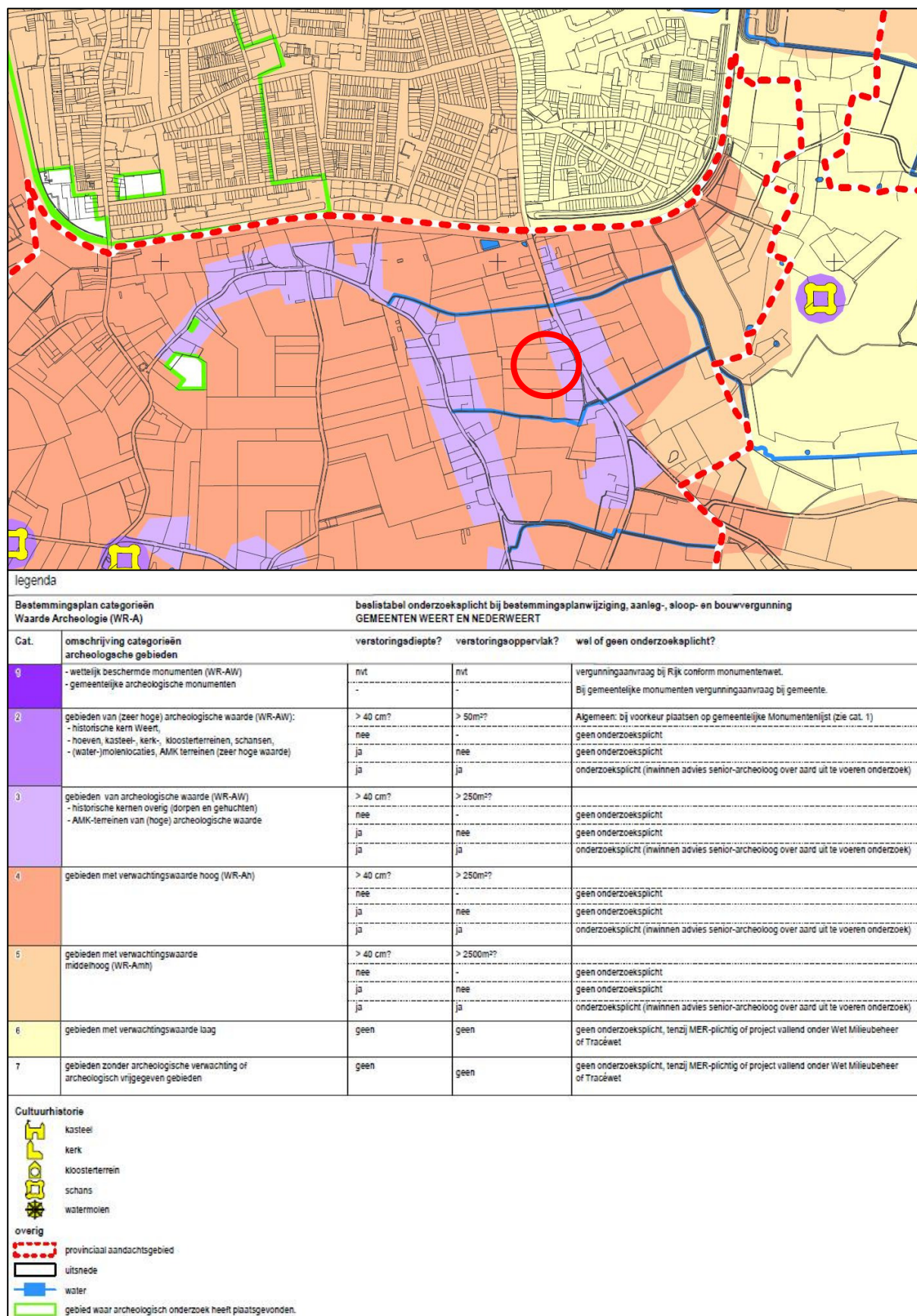
waar in het verleden al verstorende ingrepen (soms op grote schaal) hebben plaatsgevonden. Met name de nog aanwezige hoger gelegen oude bouwlanden met een dik plaggendek, waaruit een groot deel van het dekzandeiland bestaat, blijken een buitengewoon goed geconserveerd bodemarchief te herbergen met vaak een bewoningsgeschiedenis van duizenden jaren. Maar ook andere landschappelijke eenheden, zoals de nattere beekdalen en de flanken daarvan, geven blijk van een vaak ongekend waardevol archeologisch gegevensbestand te herbergen (denk bijvoorbeeld aan de recentelijk aangetroffen Romeinse brug in de Tungelroyse beek). Daarnaast kennen de gemeenten Weert en Nederweert een aantal (verdwenen) hoeven, kasteeltjes, schansen, (water)molens en dergelijke die (qua locatie) zowel archeologisch als cultuurlandschappelijk van hoge waarde zijn. Een bijzondere betekenis heeft de historische kern van Weert, die als stad al in de loop van de late Middeleeuwen een belangrijke regionale economische en bestuurlijke rol vervulde. Essentieel voor een goede beleidsuitvoering is een gedegen en actueel inzicht in de archeologische waarden op het gemeentelijke grondgebied. In 2009 is door de gemeenten Weert en Nederweert opdracht gegeven aan archeologisch onderzoeksbureau RAAP om een archeologische waardenkaart op te stellen. (Verhoeven, M./ G.R. Ellenkamp / M. Janssen, 2009: *Een archeologische verwachtings- en beleidsadvieskaart voor de gemeenten Weert en Nederweert*. (RAAP-rapport 1877). Bij de kaartenset behoort een toelichting die naast een landschappelijk, archeologisch en historisch overzicht, een onderbouwing bevat van de keuzes en indeling op de uiteindelijke beleidskaart. Beleidskaart en beleidsnota vormen samen de noodzakelijke basis voor het archeologiebeleid van de gemeenten. De archeologische beleidskaart is als losse kaartbijlage aan het document toegevoegd.

In Nederland worden de meeste beslissingen over de ruimtelijke inrichting genomen op gemeentelijk niveau. Begrijpelijk is dan ook dat in het nieuwe bestel de meeste taken en bevoegdheden zijn verschoven naar dat gemeentelijke niveau. Nieuw is dat gemeenten op grond van de Wamz en de Wro de rol krijgen van bevoegd gezag. De zorg voor het bodemarchief is hiermee niet meer vrijblijvend maar een (verplichte) verantwoordelijkheid. De gemeenten zullen dus bij ruimtelijke plannen ervoor moeten zorgen dat de archeologische belangen bekend zijn en dat deze zorgvuldig worden meegewogen in een afwegingsproces met andere (maatschappelijke, sociale, economische, ecologische) belangen.

In hoofdlijnen betekent dit het volgende voor de gemeente:

- de omgang met de archeologie binnen de gemeentegrenzen wordt primair een verantwoordelijkheid van de gemeente;
- de gemeente dient gebieden met (te verwachten) archeologische waarden op te nemen in bestemmingsplannen;
- de gemeente stelt zelf voorwaarden of verleent een omgevingsvergunning bij een afwijking van een activiteit van bouwen en/of gebruik (voorheen: bouw-, sloop- of aanlegvergunningen);
- de gemeente is verantwoordelijk voor (en aanspreekbaar op) haar beslissingen aangaande haar omgang met archeologische waarden.

Het beleid is vastgelegd in de beleidskaart en beleidsnota en vastgesteld door de gemeenteraad in 2010 (Kortlang, F.P. 2010. *Nota archeologiebeleid gemeenten Weert en Nederweert. ArchAeO-Rapport 0915*). De kaart omvat de locaties en gebieden die in aanmerking komen voor planologische maatregelen gericht op behoud, inpassing en eventueel toekomstig onderzoek in het kader van verdere planontwikkeling. Daarbij zijn tevens aangemerkt de (potentieel) waardevolle locaties, waarvoor in de bestemmingsplannen, en eventueel ook op grond van de Erfgoedverordening (Monumentenverordening en/of Archeologieverordening) nadere voorwaarden gelden. De beleidskaart vraagt om een directe vertaling naar de bestemmingsplankaarten. In de verbeelding van het plan wordt de dubbelbestemming archeologie aangegeven als *Waarde Archeologie*, welke de categorie 3 en 4 op de archeologische beleidskaart kent.

Figuur 12: Uitsnede uit beleidskaart archeologie

Conform de indeling op de archeologische beleidskaart worden voor de categorieën hoog en middelhoog waarden in het bestemmingsplan opgenomen. Aan de verschillende categorieën worden regels verbonden. Met het indelen van archeologische waarden in bestemmingsplancategorieën, het (gemotiveerd) stellen van ondergrenzen ten aanzien van onderzoeksplicht voor de diverse categorieën en het opnemen van bestemmingsplanregels, is getracht een verantwoorde balans te vinden tussen enerzijds wetenschappelijke en cultuurhistorische belangen en anderzijds de maatschappelijke en praktische uitvoerbaarheid.

Binnen het plangebied is sprake van een hoge archeologische verwachtingswaarde. Een archeologisch onderzoek is noodzakelijk bij ontwikkelingen waarbij de grond geroerd zal gaan worden. Bij grondverstorende activiteiten groter dan 250 m² en dieper dan 40 cm ter plaatse van de waarde 'hoog', betekent dit dat er een archeologisch vooronderzoek dient te worden uitgevoerd. De bijbehorende bestemming is in het bestemmingsplan opgenomen.

Het onderhavige plan betreft de vervangende nieuwbouw van de voormalige woonboerderij gelegen aan de Maaseikerweg 188. De herbouw vindt plaats op de bestaande fundatie. Gezien de hoge archeologische verwachtingswaarde is de Erfgoedverordening 2012 eveneens van toepassing. In artikel 15 t/m 17 is omschreven hoe dient te worden gehandeld bij sloop beneden maaiveld, in het kader van voorschriften bij de sloopvergunning. Het verstoringsoppervlak, zijnde het oppervlak dat nodig is om het bouwwerk, werk of werkzaamheid uit te voeren, is groter dan de ondergrens welk in de verstoringsmatrix van het archeologiebeleid is opgenomen.

In de Regels is artikel 4 'Waarde - Archeologie' opgenomen ter bescherming en instandhouding van de in de grond aanwezige of te verwachten archeologische waarden.

4.4 Conclusie

Het perceel kent de dubbelbestemming "waarde archeologie". De totale oppervlakte van het plangebied is groter dan 250 m².

5 MILIEUASPECTEN

In dit hoofdstuk wordt er in beeld gebracht of er zich milieukundig gezien belemmeringen voordoen in relatie tot de omgeving.

5.1 Milieueffectrapportage

Gezien de kleinschaligheid van het bouwplan wordt het uitvoeren van een milieueffectrapportage niet noodzakelijk geacht. Derhalve is dit aspect ter plaatse van het plangebied niet van toepassing.

5.2 Bodemkwaliteit

In het kader van deze beoordeling is door Tritium Advies een verkennend bodemonderzoek conform NEN 5740 uitgevoerd (rapportage 1111/121/RV-01, d.d. 29 maart 2012), welke is opgenomen in bijlage 7. In het rapport wordt geconcludeerd dat de kwaliteit van de bodem zodanig is, dat er geen belemmeringen bestaan voor de realisatie van de beoogde vervangende nieuwbouw van een woning ter plaatse van het plangebied.

5.3 Verkeerslawaaai

In het kader van deze beoordeling is een akoestisch onderzoek wegverkeerslawaaai uitgevoerd (Tritium Advies, rapportage 1111/121/RV-1 versie 2, d.d. 6 september 2012), welke is opgenomen in bijlage 8. Voor wegverkeerslawaaai is het plan enkel gelegen binnen de geluidzone van de Maaseikerweg (N292). Railverkeerslawaaai en industrielawaaai zijn in de onderhavige situatie niet van toepassing.

Voor de Maaseikerweg geldt dat de geluidbelasting op enkele gevels van de nieuwe woning de voorkeursgrenswaarde voor wegverkeerslawaaai van 48 dB overschrijdt. De maximale ontheffingswaarde van 58 dB voor de vervangende nieuwbouw in buitenstedelijk gebied wordt echter nergens overschreden. Derhalve is het mogelijk om een beschikking hogere grenswaarde aan te vragen bij de gemeente indien er overwegende bezwaren zijn de geluidbelasting door overdrachts- en bronmaatregelen terug te brengen.

Het aanleggen van een geluidwal of geluidscherm (overdrachtsmaatregelen) gericht op het terugbrengen van de geluidbelasting ten gevolge van het wegverkeer tot de hoogst toelaatbare geluidbelasting ontmoet in de onderhavige situatie overwegende bezwaren van stedenbouwkundige en landschappelijke aard. Voor het toepassen van een stiller wegdek (bronmaatregel) geldt dat deze maatregel niet aan het doelmatigheidscriterium voldoet. Bovendien ontmoet de maatregel overwegende bezwaren van financiële aard. Derhalve is voor de Maaseikerweg onderbouwd verzocht hogere grenswaarde te verlenen conform artikel 110a, lid 5 van de Wet geluidhinder.

Aangezien de cumulatieve geluidbelasting op een aantal gevels van de nieuwe woning hoger is dan 53 dB (excl. aftrek artikel 110g Wgh) dient er een nader onderzoek te worden uitgevoerd ter bepaling van de geluidwering van de gevel. Bij toepassing van de juiste geluidwerende materialen en maatregelen (conform een nader onderzoek) is vervolgens een binnenniveau van 33 dB gewaarborgd en is er dus te allen tijde sprake van een goed woon- en leefklimaat. Bovendien blijkt uit het akoestisch onderzoek dat de woning een geluidluwe gevel c.q. buitenruimte heeft.

In het algemeen kan er derhalve worden geconcludeerd dat het aspect wegverkeerslawaaai geen

beperkingen oplegt aan de realisatie van de beoogde vervangende nieuwbouw van een woning ter plaatse van het plangebied.

5.4 Industrielawaai

Het aspect Industrielawaai is bij het onderhavige plan niet van toepassing.

5.5 Luchtkwaliteit

Sinds 15 november 2007 is het Besluit luchtkwaliteit 2005 vervangen door de “Wet luchtkwaliteit”. De Wet luchtkwaliteit kent een aantal nieuwe begrippen zoals ‘niet in betekenende mate’ (NIBM) en het nationaal samenwerkingsprogramma luchtkwaliteit (NSL). Voor nieuwe plannen betekent dit dat er nagegaan dient te worden of het plan past binnen het Besluit en/of de ministeriële regeling ‘niet in betekenende mate’.

Kleine en grote projecten

Niet alle ruimtelijke projecten hoeven in het NSL te worden opgenomen. Nederland telt ongeveer 5.000 bouwprojecten. Het overgrote deel ervan heeft vrijwel geen invloed op de luchtkwaliteit. Daarom introduceert de Wet luchtkwaliteit ‘kleine’ en ‘grote’ projecten. Een paar honderd grote projecten dragen ‘in betekenende mate’ bij aan de verslechtering van de luchtkwaliteit. Het gaat vooral om bedrijventerreinen en infrastructuur (wegen). Wat het begrip ‘in betekenende mate’ precies inhoudt, staat in een AMvB. In hoofdlijnen komt het erop neer dat ‘grote’ projecten die jaarlijks meer dan 3 procent bijdragen aan de jaargemiddelde norm voor fijn stof en stikstofdioxide (1,2 microgram per m³) een ‘betekend’ negatief effect hebben op de luchtkwaliteit. ‘Kleine’ projecten die minder dan 3 procent bijdragen, kunnen doorgaan zonder toetsing. Dat betekent bijvoorbeeld dat lokale overheden een woonwijk van minder dan 1.500 woningen bij één ontsluitingsweg en 3.000 woningen bij twee ontsluitingswegen, niet hoeven te toetsen aan de normen voor luchtkwaliteit. Voor kantoorlocaties met één ontsluitingsweg geldt een grens van 100.000 m² bruto vloeroppervlak.

Als een project wel de ‘in betekenende mate’ grens overschrijdt zijn er twee mogelijkheden. Of een overheid besluit om het project onder te brengen in het NSL of men besluit om projectsaldering toe te passen. Een extra mogelijkheid die de wet geeft is het toepassen van extra maatregelen ter plekke (die onlosmakelijk met het project verbonden dienen te zijn), waardoor de verslechtering onder de NIBM grens komt. Een voordeel van de Wet luchtkwaliteit is ook dat grote projecten niet meer rechtstreeks hoeven te worden getoetst aan de normen. Als een groot project is opgenomen in het NSL, hoeft de verantwoordelijke overheid in de planprocedure (bijvoorbeeld het bestemmingsplan) niet meer te toetsen aan de normen, zoals het geval was in het Blk2005. De overheid kan veelal volstaan met een onderbouwing door aan te geven dat het project is opgenomen in het NSL. Het NSL zorgt ervoor dat het negatieve effect van alle kleine projecten wordt gecompenseerd met een groot pakket landelijke maatregelen. Met ingang van 1 augustus 2009 is het Nationaal Samenwerkingsprogramma Luchtkwaliteit van kracht. Het NSL heeft een looptijd van 5 jaar.

De realisatie van de beoogde woning aan de Maaseikerweg 188 zal leiden tot een toename van het aantal voertuigbewegingen. Conform de VI-lucht (ministerie VROM/DGM) wordt uitgegaan van 5,5 extra voertuigbewegingen per nieuwe woning per dag. De verwachte verkeerstoename op de Maaseikerweg van circa 6 voertuigbewegingen per etmaal ten gevolge van de beoogde ontwikkeling blijft ruim beneden de voornoemde 3% grens (1,2 microgram per m³).

Uit het vorenstaande blijkt dat de “Wet luchtkwaliteit” derhalve geen beperkingen oplegt aan de beoogde

vervangende nieuwbouw van een woning ter plaatse van het plangebied.

5.6 Externe veiligheid

Het plangebied is niet gelegen binnen:

- het invloedsgebied van inrichtingen als bedoeld in het eerste lid artikel 2 van het "Besluit externe veiligheid inrichtingen";
- een gebied dat begrensd wordt door de afstanden tussen een inrichting en woningen of andere objecten die krachtens artikel 8.40 van de "Wet milieubeheer" in acht genomen moeten worden;
- het invloedsgebied van een buisleiding;
- 200 meter van een transportroute of -tracé zoals bedoeld in de circulaire risiconormering vervoer gevaarlijke stoffen.

Tevens zijn de aanwezige hoogspanningsleidingen op voldoende afstand gelegen. Derhalve is dit aspect ter plaatse van het plangebied niet van toepassing.

5.7 Wet geurhinder en veehouderij

Binnen het vigerend bestemmingsplan zijn geen agrarische doeleinden, zoals boerderijen, te vinden. Wel liggen net buiten het bestemmingsplan "Buitengebied 1998" enkele agrarische bedrijven waarvan de stankcirkels zich uitstrekken tot binnen dit plangebied.

Voor het onderhavige plangebied geldt dat het perceel aan alle zijden door woonbebouwing wordt omringd. Hierdoor zijn er altijd andere woningen op kortere afstand tot eventueel aanwezige agrarische bedrijven gelegen. Derhalve is er dan ook te allen tijde geen sprake van nadelige gevolgen in het kader van de Wet geurhinder en veehouderij.

5.8 Bedrijven en milieuzonering

In de directe omgeving van het plangebied zijn enkele bedrijven gelegen. Het betreft hier de volgende bedrijven:

- Fazanterie H. Bloem V.O.F. (Klakstaartweg 6): een bedrijf dat zich bezig houdt met het fokken en houden van pluimvee;
- Princen Weert BV (Maaseikerweg 155): een taxibedrijf, autoverhuurbedrijf en transport- en distributiebedrijf.

In navolgende tabel 1 wordt per bedrijf aangegeven tot welke categorie deze behoort conform de indicatieve lijst Bedrijven en milieuzonering (editie 2009) van de Vereniging van Nederlandse Gemeenten (VNG). De richtafstand uit de VNG lijst is tevens opgenomen in de tabel.

Tabel 1: Indeling conform de indicatieve lijst Bedrijven en milieuzonering (editie 2009)

bedrijfsnaam	SBI-2008	omschrijving	categorie	richtafstand
Fazanterie H. Bloem V.O.F.	0147.4	fokken en houden van overig pluimvee	3.2	100 meter
Princen Weert BV	493	taxibedrijven	2	30 meter
	7711	personenautoverhuurbedrijven	2	30 meter
	494	goederenwegvervoerbedrijven	3.2	100 meter

Beide bedrijven voldoen aan de richtafstanden conform de indicatieve lijst Bedrijven en milieuzonering (editie 2009) van de Vereniging van Nederlandse Gemeenten (VNG). De bedrijven leveren derhalve geen belemmeringen op voor de nieuwe woning.

5.9 Natuur en ecologie

In het kader van deze beoordeling is een quick scan flora en fauna uitgevoerd (Tritium Advies, rapportage 1111/121/RV-2, d.d. 14 maart 2012), welke is opgenomen in bijlage 9.

In het rapport wordt geconcludeerd dat er in het onderzoeksgebied mogelijk verschillende beschermde soorten dieren voorkomen die vermeld staan op de lijsten van de Flora- en faunawet. Deze soorten zijn echter tijdens het veldbezoek niet waargenomen. Een sporenonderzoek naar de aanwezigheid van vraat-, loop- en veegsporen, nesten, hollen, uitwerpselen, prooiresten en haren heeft eveneens niets opgeleverd.

Soorten van FFlijst 1

Mogelijk in het onderzoeksgebied voorkomende planten, grondgebonden zoogdieren en een aantal soorten amfibieën komen voor op FFlijst 1. Voor soorten van FFlijst 1 geldt een vrijstelling: bij het uitvoeren van ruimtelijke ingrepen is het voor deze soorten niet noodzakelijk een ontheffing aan te vragen.

Soorten van FFlijst 2/3

Mogelijk in het onderzoeksgebied voorkomende vogelsoorten staan vermeld op FFlijst 3 en zijn feitelijk ontheffingsplichtig. Indien broedende vogels aanwezig zijn kunnen versturende werkzaamheden als een eventuele verwijdering van de beplanting niet plaatsvinden zonder hinder te veroorzaken. Wanneer er geen broedende vogels aanwezig zijn kunnen de werkzaamheden wel plaatsvinden. Door beplanting voor het broedseizoen voor vogels te verwijderen wordt voorkomen dat vogels er zullen gaan broeden. Indien er op deze manier wordt gehandeld treden er geen effecten op ten aanzien van vogels. Wanneer de werkzaamheden in het geheel plaats vinden buiten het broedseizoen worden eveneens geen nadelige effecten verwacht op vogels. Indien de werkzaamheden worden uitgevoerd op bovenstaande wijze, zullen er derhalve geen nadelige effecten optreden ten aanzien van vogels en is het niet noodzakelijk een ontheffing aan te vragen.

Mogelijk in het onderzoeksgebied voorkomende vleermuizen staan vermeld op FFlijst 3 en zijn ontheffingsplichtig. Voor vleermuizen geldt echter dat er in de onderhavige situatie geen effecten optreden ten aanzien van mogelijk aanwezige verblijfplaatsen, foerageergebieden en vliegroutes. De in de omgeving van het onderzoeksgebied aanwezige bebouwing en bomen blijven namelijk gehandhaafd. Het uitvoeren van nader onderzoek of het aanvragen van een ontheffing zijn derhalve niet aan de orde.

Zorgplicht

Voor alle aanwezige flora en fauna geldt de zorgplicht ex art. 2 van de Flora- en faunawet, die van toepassing is op zowel beschermde als onbeschermde dier- en plantensoorten. Op grond hiervan dient men zoveel als redelijkerwijs mogelijk is te handelen op een wijze waarop nadelige gevolgen voor flora en fauna kunnen worden voorkomen of, voor zover die gevolgen niet kunnen worden voorkomen, deze zoveel mogelijk worden beperkt of ongedaan worden gemaakt.

Eindconclusie

Indien voornoemde aanbevelingen in acht worden genomen is de kans op een overtreding van de natuurwetgeving nagenoeg verwaarloosbaar. Het aspect "natuur en ecologie" legt derhalve geen beperkingen op aan de beoogde vervangende nieuwbouw van een woning ter plaatse van het plangebied.

5.10 Water

Water en ruimtelijke ordening hebben met elkaar te maken. Enerzijds is water één van de sturende principes in de ruimtelijke ordening en kan daarmee beperkingen opleggen aan het ruimtegebruik. Anderzijds kunnen ontwikkelingen in het ruimtegebruik ongewenste effecten hebben op de waterhuishouding. Een goede afstemming tussen beide is derhalve noodzakelijk om problemen, zoals bijvoorbeeld wateroverlast, slechte waterkwaliteit en verdroging te voorkomen. Het Besluit ruimtelijke ordening (Bro) stelt een watertoets in ruimtelijke plannen verplicht. In deze paragraaf wordt beschreven op welke wijze in het plangebied met water en watergerelateerde aspecten wordt omgegaan.

Beschrijving aanleiding toets

In opdracht van de heer Hompes is onderhavige waterparagraaf opgesteld behorende bij het bestemmingsplan "Maaseikerweg 188 te Weert". Het beoogde initiatief betreft de vervangende nieuwbouw van een woning. Het plan is in strijd met het vigerende bestemmingsplan. Voor deze locatie wordt derhalve een nieuw bestemmingsplan opgesteld conform de Wet ruimtelijke ordening (Wro). In het kader van deze procedure dient onder andere een waterparagraaf te worden opgesteld.

Het plangebied betreft een gedeelte van het perceel AD, nummer 230 van de kadastrale gemeente Weert. Het kadastrale perceel heeft een oppervlakte van circa 7.800 m². Voor het onderhavige plan wordt echter uitgegaan van een bouwkaavel van 750 m². Het plangebied is momenteel in gebruik als tuin bestaande uit een grasveld met bergingsvijver en enkele bomen en struiken. De ter plaatse aanwezige bomen, struiken en bergingsvijver zullen gehandhaafd blijven.

Nationaal waterbeleid

In het afgelopen decennium heeft Nederland meerdere keren te kampen gehad met wateroverlast. Dit heeft geresulteerd in een omslag in het waterbeleid en het denken over water. Het kabinet heeft in december 2000 voor het Waterbeleid 21e eeuw drie uitgangspunten opgesteld, te weten anticiperen in plaats van reageren, niet afwentelen van waterproblemen op het volgende stroomgebied, maar handelen volgens de drietrapsstrategie van vasthouden-bergen-afvoeren en meer ruimtelijke maatregelen naast technische ingrepen. Belangrijk onderdeel in het waterbeleid is de watertoets. Nieuwe plannen en projecten moeten worden getoetst aan de effecten op veiligheid, wateroverlast en verdroging. Ruimte die nu beschikbaar is voor de bescherming tegen overstromingen en wateroverlast mag niet sluipenderwijs verloren gaan bij de uitvoering van nieuwe projecten voor infrastructuur, woningbouw, landbouw of bedrijventerreinen.

Op 22 december 2009 is de Waterwet in werking getreden. Een achttal wetten is samengevoegd tot één wet en vervangt hiermee een aantal bestaande wetten, zoals het Waterbeleid 21e eeuw en de Kaderrichtlijn Water, op het gebied van waterbeheer. De Waterwet regelt het beheer van oppervlaktewater en grondwater, en verbetert ook de samenhang tussen waterbeleid en ruimtelijke ordening. De visie richt zich primair op het voorkomen van wateroverlast door overstroming vanwege veel neerslag in een korte tijd. Hieruit volgen richtlijnen voor de ruimtelijke inrichting van het gebied om wateroverlast tegen te gaan en een aantal mogelijke technische maatregelen welke kunnen worden ingezet. De maatregelen kunnen worden ingedeeld in de voorkeursvolgorde van vasthouden, bergen en afvoeren. De doelstelling van deze maatregelen is een afvoer te krijgen die niet groter is dan de landbouwkundige afvoer.

Daarnaast levert de Waterwet een flinke bijdrage aan kabinetsdoelstellingen zoals vermindering van regels, vergunningstelsels en administratieve lasten. Naast de Waterwet blijft de Waterschapswet als organieke wet voor de waterschappen bestaan. Een belangrijk gevolg van de Waterwet is dat de huidige vergunningstelsels uit de afzonderlijke waterbeheerwetten worden gebundeld. Dit resulteert in één vergunning, de Watervergunning, die met een wettelijk vastgesteld aanvraagformulier kan worden

aangevraagd.

Een belangrijke verandering na het in werking treden van de Waterwet is de onderverdeling in het bevoegde gezag met betrekking tot directe en indirecte lozingen. Alle indirecte lozingen vallen onder het Wabo bevoegde gezag (gemeente en provincie). Alle directe lozingen vallen onder het gezag van de Waterwet (waterschappen voor de regionale wateren en Rijkswaterstaat voor de Rijkswateren). De directe lozingen vallen onder de Waterwet (Wtw). De indirecte lozingen zijn opgegaan in de Wet milieubeheer (Wm) en vallen inmiddels onder de omgevingsvergunning (Wabo).

Beleid waterschap en provincie

Het waterschap Peel en Maasvallei is verantwoordelijk voor het waterbeleid in en om de gemeente Weert. Noord- en Midden-Limburg kent een gevarieerd landschap met allerlei functies, zoals landbouw, natuur, stedelijk gebied en recreatie. Al deze functies stellen andere eisen aan het waterpeil. Het waterschap zorgt voor het juiste waterpeil in sloten en kanalen en van het grondwater. Ook zorgen zij ervoor dat het water schoon is. Dieren en planten hebben schoon water nodig om te kunnen leven, vissers om te kunnen vissen en op zwemwaterlocaties moet er zonder gevaar voor de gezondheid kunnen worden gezwommen. Daarom zorgt het waterschap ervoor dat gevaarlijke stoffen niet zomaar worden geloosd en dat afvalwater in rioolwaterzuiveringsinstallaties wordt gezuiverd, waarna het teruggevoerd wordt naar de sloot of de rivier. Andere maatregelen die ervoor zorgen dat het water schoon blijft, zijn het weghalen van vervuilde bagger en het aanleggen van natuurvriendelijke oevers. Een andere belangrijke taak van het waterschap is het zorgen voor veilige dijken. Noord- en Midden-Limburg heeft namelijk regelmatig te kampen met hoge waterstanden van de Maas en haar beken.

Het provinciaal beleid is onder andere verwoord in het Provinciaal Waterplan Limburg 2010-2015. Het Provinciaal Waterplan vormt de strategische basis voor het Limburgse waterbeleid en waterbeheer, voor de korte en lange termijn. Het Waterplan houdt rekening met duurzaamheid en klimaatveranderingen. Het is een breed gedragen beleidsplan, omdat het tot stand is gekomen in nauwe samenwerking met veel belanghebbende (water)partijen in Limburg.

Gemeentelijk beleid

In december 2006 heeft de gemeenteraad de volgende beleidsplannen vastgesteld:

- Integraal Waterplan Weert 2006-2011;
- Verbreed gemeentelijk Rioleringsplan Weert 2007-2010.

In april 2012 wordt het nieuwe gemeentelijk Rioleringsplan 2012-2016 vastgesteld.

Het gemeentelijk beleid houdt op hoofdlijnen in dat schoon- en vuilwaterstromen zoveel als mogelijk binnen nieuwe en bestaande gebieden gescheiden moeten worden en dat 'slimmer' en 'creatiever' met schoon hemelwater moet worden omgegaan. Het principe van eerst vasthouden, dan pas bergen en als laatste afvoeren van schoon hemelwater is hierbij van groot belang. Bij het uitwerken van ruimtelijk relevante plannen zal met dit uitgangspunt rekening moeten worden gehouden.

Vanuit waterkwaliteit gezien zal met de trits 'voorkomen, scheiden, zuiveren' rekening moeten worden gehouden. Dit betekent dat bij afkoppelen van schoon hemelwater de voorkeursvolgorde hergebruik van water, infiltratie, lozen op het oppervlaktewater en als laatste lozen op de riolering zal worden toegepast.

Indien infiltratie wordt toegepast zal met behulp van bronmaatregelen en zo nodig middels effectgerichte maatregelen worden voorkomen dat het afgekoppelde water een diffuse bron van verontreiniging wordt.

Verder moet het watersysteem in principe zichtbaar worden en een wezenlijk onderdeel vormen van de ruimtelijke ontwikkeling. Dit betekent dat overtollig schoon hemelwater zoveel mogelijk via oppervlaktevoorzieningen (goten, greppels, sloten, wadi's, retentiebekkens en beken) wordt vastgehouden, geborgen en, indien niet anders mogelijk, wordt afgevoerd. Hergebruik van water is, onder voorwaarden, een belangrijk uitgangspunt.

Indien infiltratie van schoon hemelwater min of meer gecentraliseerd moet plaatsvinden, dient transport naar deze voorziening zoveel mogelijk via het maaiveld en middels open voorzieningen te gebeuren (water moet zichtbaar zijn). Indien alleen ondergrondse voorzieningen uitkomst bieden, dienen deze in de vorm van een infiltratietransport riool (IT-riool) te worden aangelegd.

Gebied

Het waterschap Peel en Maasvallei is verantwoordelijk voor het waterbeleid in en om Weert. Het beleid van het waterschap is om te proberen om 100% van het verhard oppervlak af te koppelen en het schone regenwater te infiltreren in de bodem. De volgende stap is het bergen van water. Pas wanneer vasthouden en bergen niet mogelijk is kan gekozen worden voor afvoeren. De keuze van voorziening moet uiteraard afgestemd zijn op de kenmerken van de ondergrond. Uit kaartmateriaal met gebiedskenmerken en bodemeigenschappen blijkt dat het plangebied geschikt is voor het aanleggen van zowel een bovengrondse als een ondergrondse infiltratievoorziening. Voornoemd kaartmateriaal is opgenomen in bijlage 4.

Beïnvloeding van het waterhuishoudkundig systeem

Door de beoogde realisatie van de vervangende nieuwbouw zullen er wijzigingen plaatsvinden aan de verharde oppervlakten. De oude boerderij is namelijk enige jaren geleden reeds gesloopt. De nieuwe woning zal op de fundamenteën van deze boerderij worden gerealiseerd (herbouw).

De waterhuishoudkundige situatie ter plaatse zal derhalve veranderen. Een aspect binnen het projectgebied aan de Maaseikerweg 188 is de afkoppeling en eventuele infiltratie van hemelwater in de bodem. Infiltratie van hemelwater biedt namelijk voordelen tegenover de gebruikelijke afvoermethoden via het oppervlaktewater of via rioleringssystemen.

Deze voordelen zijn onder andere:

- verdroging van de bodem wordt tegengegaan en de natuurlijke waterkringloop wordt verbeterd;
- minder of geen belasting van het rioolstelsel. Daardoor zullen minder of geen overstorten plaatsvinden, zodat minder vuilast in het oppervlaktewater terecht komt;
- lagere piekaanvoer op de RioolWaterZuiveringInstallatie (RWZI);
- mogelijkheid tot hergebruik van (geïnfiltreerd) water.

Infiltratie van regenwater is in Nederland een relatief nieuwe ontwikkeling. In Duitsland is hiermee al meer ervaring opgedaan en is vastgelegd dat minimaal een infiltratiesnelheid (k-waarde) van $1\text{--}5 \cdot 10^{-6}$ m/s (circa 0,09-0,43 meter/dag ofwel 3,6 - 18 mm/uur) vereist is voor het succesvol toepassen van regenwater-infiltratie.

De reden die hiervoor wordt opgegeven is dat er bij lagere doorlatendheden reducerende omstandigheden kunnen optreden in de onverzadigde zone, die een ongunstige invloed kunnen hebben op het retentie- en omzettingsvermogen ervan. Daarnaast is bij lagere doorlatendheden ook een groot ruimtebeslag nodig voor het aanleggen van infiltratievoorzieningen. Bovendien moet er rekening mee worden gehouden dat deze langer (dagen achtereën) water blijven voeren, hetgeen onwenselijk kan zijn in een (woon)omgeving.

De doorlatendheid van een bodem is afhankelijk van vele factoren, onder meer de poriëngrootte, de continuïteit van de poriën, de poriënvorm, het poriënaantal, de geometrie van de poriënkanaalen en de diepte tot de grondwaterstand. De poriëngrootte en de verdeling ervan hangen in de eerste plaats van de bodemsoort en de bodemstructuur af. Bovendien is de doorlatendheid afhankelijk van de verzadigingsgraad en kan ze beïnvloed worden door micro-organismen. Hieruit kan worden afgeleid dat de infiltratiesnelheid van de ondergrond geen constante waarde heeft, maar van plaats tot plaats varieert, waarbij zelfs op vrij kleine schaal belangrijke verschillen kunnen optreden.

Van het bouwplan wordt van de volgende gegevens uitgegaan:

Locatie	: Maaseikerweg 188 te Weert;
toekomstige bestemming	: vrijstaande woning;
totale oppervlakte plangebied	: 750 m ² ;
bestaand verhard oppervlak	: 0 m ² ;
totaal extra verhard oppervlak	: 440 m ² , waarvan:
dak	: 280 m ² ;
klinkerverharding	: 160 m ² .

De locatie wordt in het oosten omsloten door de Maaseikerweg. Aan alle andere zijden wordt het plangebied begrensd door naastgelegen woningen en bijbehorende tuinen c.q. weilanden. De omgeving kan worden omschreven als agrarisch buitengebied.

Het gebied kent weinig hoogteverschillen en is geologisch gezien gelegen ten zuidwesten van de Peelrandbreuk, in de Roerdalslenk op een gemiddelde hoogte van circa 33 meter + NAP. In bijlage 5 is een situatietekening van het plangebied opgenomen.

De watersystemen zoals die in de locatie en omgeving voorkomen worden onderverdeeld in grondwater, oppervlaktewater, regenwater en afvalwater.

Grondwater

Omtrent de geohydrologische situatie is bekend dat het grondwater stijghoogtes bereikt van circa 30 meter +NAP. De grondwaterstand moet worden verwacht op minder dan 4 meter beneden maaiveld. Tijdens het bemonsteren van de peilbuis behorende bij het door Tritium Advies uitgevoerde bodemonderzoek werd het grondwater aangetroffen op een diepte van 1,99 meter beneden maaiveld. Voor zover bekend vinden in de directe omgeving van de locatie geen grootschalige grondwateronttrekkingen plaats die een directe invloed hebben op de grondwaterstand en grondwaterstroming op de locatie.

Oppervlaktewateren

Binnen de locatie is geen oppervlaktewater aanwezig. In de directe nabijheid van de locatie is het primair en secundair oppervlaktewater Kuppenlossing en Keenterlossing gelegen.

Ecosystemen

Het plangebied ligt niet in een natuurgebied. Ook in de directe nabijheid van de locatie is geen natuurgebied gelegen.

Bodem

De bodemlaag tot 3,9 m-mv (einddiepte diepste boring) is opgebouwd uit zeer fijn tot matig fijn zand. Uit analyseresultaten van het in maart 2012 uitgevoerd verkennend bodemonderzoek uitgevoerd door Tritium Advies, blijkt dat de concentraties cadmium, lood, zink, PAK en PCB in de bovengrond (tot 0,5 m-mv) de

achtergrondwaarden (AW 2000) overschrijden. De aangetroffen concentraties zijn van dien aard dat deze weliswaar de achtergrondwaarden overschrijden, doch niet de gebiedseigen specifieke achtergrondgrenswaarden. Uit analyseresultaten voor de ondergrond (vanaf 0,5 m-mv tot 2,0 m-mv) blijkt dat geen van de onderzochte parameters de achtergrondwaarden (AW 2000) overschrijden.

Verder blijkt uit de analyseresultaten dat het grondwater niet verontreinigd is met de onderzochte stoffen. Op basis van voornoemde resultaten zijn er volgens Tritium Advies vanuit milieuhygiënisch oogpunt geen directe beperkingen en/of belemmeringen aan het gebruik van de onderzoekslocatie voor de voorgenomen oprichting van een woning.

Neerslaggegevens

Voor de dimensionering van de eventuele infiltratie- of bergingsvoorzieningen zijn de volgende parameters van belang:

- de k-waarde van de ondergrond. Hiervoor wordt op basis van de beschikbaar kaartmateriaal een gemiddelde van 0,60 meter per dag aangehouden;
- de afgekoppelde oppervlakken die worden aangesloten op de voorziening;
- de te verwachten neerslag, evenals de intensiteit ervan.

Voor de afvoer van hemelwater geldt het uitgangspunt 'hydrologisch neutraal ontwikkelen'. Dit houdt in dat het hemelwater dat op daken en verhardingen valt, niet versneld mag worden afgevoerd naar oppervlaktewater. Voor behandeling van dit water geldt de waterkwantiteitstrits, waarbij optie 1 het meest wenselijk en optie 4 het minst wenselijk is:

1. hergebruiken;
2. vasthouden;
3. bergen;
4. afvoeren naar oppervlaktewater.

Deze trits dient te worden doorlopen en er dient beargumenteerd te worden voor welke optie wordt gekozen. 'Vasthouden' betekent infiltratie in de bodem. Als hergebruik en (volledige) infiltratie niet mogelijk zijn, is het noodzakelijk om water te bergen of af te voeren naar oppervlaktewater.

Bij 'bergen' kan bijvoorbeeld worden gedacht aan een buffersloot met een geknepen afvoer naar een watergang. De te bergen hoeveelheid hemelwater dient te worden berekend met een neerslagreeks van T=10 (44 mm). De initiatiefnemer dient deze berging op eigen terrein te realiseren. De afvoer vanuit de berging mag niet meer bedragen dan de afvoer in de oorspronkelijke situatie. Deze afvoer is locatiegebonden en varieert grofweg van 0,1 tot 2 l/s/ha.

Voor de projectlocatie wordt uitgegaan van een afvoercoëfficiënt van 1,0 l/s/ha. Bij de berekeningen van de maatgevende berging en de berging bij extreme neerslag, een neerslagreeks van T=100 (84 mm), wordt derhalve uitgegaan van een gemiddelde afvoer van 1,0 l/s/ha. De maatgevende berging uitgaande van een toename van het verhard oppervlak met 440 m² bedraagt 20 m³ waarbij een hoeveelheid van 26 m³ geen overlast bij derden mag veroorzaken.

De berekende hoeveelheid hemelwater zal in de vorm van een op het terrein nog aan te leggen infiltratievoorziening (bijvoorbeeld infiltratiekratten) worden geborgen. Het hemelwater wat op de verharde oppervlakken valt zal derhalve via een regenwaterriolering, of over het maaiveld, worden afgevoerd naar de infiltratievoorziening waar het kan infiltreren in de bodem.

In bijlage 6 is de berekening van de maatgevende berging, middels het Toetsinstrumentarium Hydrologisch Neutraal Ontwikkelen, weergegeven.

Aangezien er in deze fase van het project nog geen definitieve beslissing kan en hoeft te worden genomen met betrekking tot het bergen en infiltreren van hemelwater, is er behalve naar bovenstaande optie tevens naar andere oplossingen gekeken. Voor de benodigde berging kunnen onder andere de volgende alternatieven worden overwogen:

- groene daken;
- wadi;
- IT-riolering;
- berging op het dak;
- grindkoffers.

De exacte locatie en dimensionering van de bergingsvoorziening zal bij de technische uitwerking nader worden bepaald.

Materiaalgebruik

Afkoppeling van het hemelwater van het afvalwater maakt dat er in de bebouwing geen materialen gebruikt mogen worden die de grondwaterkwaliteit negatief kunnen beïnvloeden, zoals uitlogende materialen, bijvoorbeeld zink en lood.

Overige aandachtspunten

In het afwateringssysteem van de daken moeten voorzieningen worden aangebracht om vaste bestanddelen als bladeren, zand, ander sediment en dergelijke achter te houden zodat het systeem niet verstopt raakt of dicht gaat slibben in de tijd. Deze voorzieningen moeten goed bereikbaar blijven, om ze regelmatig te kunnen onderhouden en reinigen.

Het is niet toegestaan chemische bestrijdingsmiddelen toe te passen of agressieve reinigingsmiddelen te gebruiken op de af te koppelen verharde oppervlakken. Het is in beperkte mate toegestaan tijdens gladheid door bevriezing of sneeuwval zout als gladheidbestrijdingsmiddel op de bestrating en parkeerplaatsen e.d. toe te passen. Een alternatief kan bijvoorbeeld zand zijn.

Regelmatig onderhoud van de aanvoerszijde van de voorzieningen zal noodzakelijk zijn om te garanderen dat het systeem blijft functioneren. Ook moet de noodoverloop (indien aanwezig) regelmatig worden onderhouden.

5.11 Kabels en leidingen

Voor aanvang van de bouwwerkzaamheden zal er een melding van graafwerkzaamheden (Klic-melding) worden gedaan. Vooralsnog wordt er echter van uitgegaan dat er geen kabels en leidingen van derden, erfdienstbaarheden of andere privaatrechtelijke belemmeringen aanwezig zijn.

5.12 Conclusie

Uit het vorenstaande blijkt dat er vanuit de omgeving geen belemmeringen bestaan voor de realisatie van de beoogde vervangende nieuwbouw van een woning aan de Maaseikerweg 188 te Weert.

6 UITVOERBAARHEID

6.1 Maatschappelijke uitvoerbaarheid

Met ingang van juli 2008 is de 'artikel 19 Wet op de Ruimtelijke Ordening (WRO)'-procedure komen te vervallen en heeft de Wet ruimtelijke ordening (Wro) zijn intrede gedaan. De wetgever wenst met de Wro afwijkingen van het bestemmingsplan te ontmoedigen, zodat een beter inzicht ontstaat in de geldende bestemming van een perceel. Doordat de positie van het bestemmingsplan versterkt wordt, moet uiteindelijk de rechtszekerheid voor burgers verder verbeteren. Daarnaast wordt beoogd de regeldruk en last voor burgers en bedrijven verder te verlichten door eenvoudigere procedures. Voor het bestemmingsplan betekent dit dat de wettelijke termijnen voor totstandkoming korter worden en Gedeputeerde Staten geen goedkeuring meer hoeven te verlenen. Voor het overige blijven de overwegingen van het hebben van een goede ruimtelijke onderbouwing voor een ontwikkeling onverkort van kracht.

Het bestemmingsplan valt qua procedure onder de Uniforme Openbare Voorbereidingsprocedure (UOV) als bedoeld in afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb). Voor het bestemmingsplan gelden de volgende termijnen:

- zes weken terinzagelegging van het ontwerpbesluit/ontwerpbestemmingsplan, waarbij zienswijzen kunnen worden ingediend;
- vaststelling binnen twaalf weken na afloop van de terinzagelegging;
- bekendmaking binnen twee weken na vaststelling;
- inwerkingtreding na afloop van de beroepstermijn van zes weken (direct Raad van State).

Belanghebbenden, maar ook formele instanties, kunnen derhalve op vaste momenten in het besluitvormingsproces hun bevindingen uiten over het plan.

6.2 Economische uitvoerbaarheid

Het plan zal geheel worden uitgevoerd voor rekening van de aanvrager.

6.3 Grondexploitatie

Eventuele planschades worden via een planschadeovereenkomst gedekt.

6.4 Conclusies

Uit ruimtelijk en stedenbouwkundig oogpunt bestaat er geen bezwaar tegen het beoogde plan. Met de realisatie van de woning aan de Maaseikerweg 188 wordt voldaan aan het Rijks-, provinciaal en gemeentelijk beleid dat gericht is op inbreiding in plaats van uitbreiding waardoor de ruimtelijke kwaliteit wordt verbeterd en het groen blijft gewaarborgd.

7 JURIDISCHE VORMGEVING

Het bestemmingsplan “Maaseikerweg 188 te Weert” is vervat in een verbeelding, planregels en toelichting. In dit hoofdstuk wordt de opzet en het gebruik van de verbeelding(en) en planregels toegelicht.

De volgende randvoorwaarden bepalen de opzet en inrichting van het bestemmingsplan:

- de digitale raadpleegbaarheid;
- de Standaard Vergelijkbare BestemmingsPlannen 2008 (SVBP 2008);
- de standaard voorschriften van de gemeente Weert, welke omgezet zijn naar de eisen/verplichtingen van de SVBP 2008;
- de Woningwet d.d. 1 januari 2003.

De structuur van het plan is zodanig dat de verbeelding ervan de primaire informatie geeft over waar gebouwd mag worden (bouwvlak voor bouwen tot een bepaalde goothoogte en bouwhoogte). Bij het raadplegen van het bestemmingsplan dient dan ook eerst naar de verbeelding gekeken te worden. Vervolgens kan men in de regels teruglezen welk gebruik en welke bouwmogelijkheden zijn toegestaan. De ordening van regels is daartoe zodanig opgezet dat bij iedere bestemming een nagenoeg compleet beeld van de regels voor die bestemming is gegeven. Desondanks blijven aanvullend inleidende bepalingen en algemene bepalingen nodig.

Dit bestemmingsplan is opgesteld conform de SVBP 2008, Wet ruimtelijke ordening (Wro), Besluit ruimtelijke ordening (Bro), alsmede de nieuwe Wabo. In verband hiermee wordt niet meer gesproken over planvoorschriften en vrijstellingen maar over respectievelijk regels en afwijkingen.

7.1 Toelichting op de analoge verbeelding

De verbeelding is getekend op basis van een recente kadastrale ondergrond (schaal 1:1000). Op de verbeelding zijn aangegeven:

- de grens van het plangebied;
- de bestemming van de in het plangebied gelegen gronden;
- bouwvlakken en aanduiding bijgebouwen;
- overige aanduidingen waarnaar in de regels wordt verwezen.

De gronden gelegen binnen de grens van het plangebied zijn geregeld binnen dit bestemmingsplan. Een bepaalde kleur geeft aan om welke bestemming het gaat. Logisch dus dat de kleur meteen duidelijk maakt welk artikel uit de regels geraadpleegd moet worden. Het bouwvlak geeft de begrenzing weer waarbinnen gebouwen opgericht mogen worden. In het bouwvlak moet het hoofdgebouw gesitueerd worden. De overige aanduidingen geven een specifieke situatie weer, waarvoor in de regels een aparte regeling is opgenomen.

7.2 Toelichting op de planregels

Bij het opstellen van de planregels werd uitgegaan van de gemeentelijke blauwdruk bestemmingsplannen en het rapport Standaard Vergelijkbare BestemmingsPlannen 2008 (SVBP 2008).

De planregels zijn verdeeld in vier hoofdstukken, te weten:

- Hoofdstuk 1: Inleidende regels met daarin de begrippen en de wijze van meten;

- Hoofdstuk 2: Bestemmingsregels. Hiermee worden de op de verbeelding opgenomen bestemmingen geregeld;
- Hoofdstuk 3: Algemene regels, waaronder zijn opgenomen de anti-dubbeltelregel, algemene bouwregels, algemene afwijkingsregels, algemene wijzigingsregels en overige regels;
- Hoofdstuk 4: Overgangs- en slotregels, waarin het overgangsregels en de slotregel zijn opgenomen.

Het belangrijkste doel van de regels is om de bouw- en gebruiksregels van de nieuwe bestemmingen aan te geven.

Inleidende regels

Begrippen (art. 1)

In dit artikel zijn bepalingen (begrippen) opgenomen welke in het algemeen spraakgebruik onvoldoende vastliggen en waarbij verschillen in interpretatie bij toepassing van de regels mogelijk zijn. Een aantal begrippen is standaard voorgeschreven in de SVBP 2008.

Wijze van meten (art. 2)

Hierin wordt aangegeven op welke manier hoogte, lengte, breedte, inhoud en oppervlakte van bouwwerken c.q. percelen gemeten moeten worden. Bij de wijze van meten is aangesloten bij de SVBP 2008.

Bestemmingsregels

Ter verkrijging van een logische opbouw wordt de navolgende volgorde in de bestemmingsregeling aangehouden:

- bestemmingsomschrijving;
- bouwregels;
- nadere eisen;
- afwijken van de bouwregels;
- specifieke gebruiksregels;
- afwijken van de gebruiksregels;
- omgevingsvergunning voor het uitvoeren van werken, geen bouwwerken zijnde, en werkzaamheden.

Duidelijk zal zijn dat een bestemming niet alle elementen hoeft te bevatten. Dit kan per bestemming verschillen.

In de *bestemmingsomschrijving* wordt een omschrijving gegeven van de aan de gronden toegekende functies. Als eerste wordt de hoofdfunctie aangegeven. Vervolgens worden de andere aan de grond toegekende functies genoemd.

In de *bouwregels* wordt bepaald aan welke voorwaarden de bebouwing moet voldoen. Voor zover nodig wordt een onderscheid gemaakt in woningen, bijgebouwen en bouwwerken, geen gebouwen zijnde, waardoor de toetsing van aanvragen voor een bouwvergunning aanmerkelijk vereenvoudigd en inzichtelijker is.

Hierna zijn de binnen het plangebied gelegen bestemmingen afzonderlijk opgenomen. Daarbij wordt ingegaan op het van toepassing zijnde beleid en de bouw- en gebruiksmogelijkheden binnen de desbetreffende bestemming. Het beleid dient ertoe om de toegankelijkheid en de begrijpbaarheid van de regels te vergroten. Op basis hiervan is het mogelijk om te bepalen of een bouwplan of ontwikkeling in de geest van het bestemmingsplan past. Het vastgestelde beleid vormt in geval van een gewenste afwijking de basis voor een gemotiveerde weigeringsgrond.

Artikel 3 Wonen

Het beleid

Het beleid voor deze bestemming is gericht op:

1. Woningen worden voorzien van een redelijke uitbreiding wat betreft bouwmogelijkheden ter realisering van de, naar de eisen van de tijd, bedoelde vergroting van het woongenot. Het daarvoor benodigde ruimtebeslag wordt tot uitdrukking gebracht in de omvang van het bouwvlak en of bijbouwvlak. Daarbij wordt behoud van de herkenbaarheid als vrijstaande of geschakelde woning nagestreefd.
2. Onder de bestemming wonen valt op grond van jurisprudentie ook het aan huis gebonden beroep. De omvang ervan is aan een maximum gebonden, het handhaven van een complete woning in het gebouw blijft vereist. De maat van het beroepsgedeelte is ten hoogste 50 m². Aan huis gebonden beroepen zijn dus vrij, voor zover de woonfunctie volledig gehandhaafd blijft en voor zover die een ruimtelijke uitwerking of uitstraling heeft die met de woonfunctie in overeenstemming is.
Aan huis gebonden ambachtelijke bedrijfjes zijn niet rechtstreeks toegestaan, maar via afwijking met een gelijke maatvoering.
3. Het beleid is gericht op het realiseren van een integraal toegankelijke en sociaal veilige woonomgeving. Voor de woningen betekent dit menging van tuin en straatgericht wonen en vermindering van blinde eindgevels bij woningen.
4. Het beleid is gericht op het bouwen van nieuwe woningen volgens de principes van aanpasbaar en levensloopbestendig, duurzaam en energiebewust bouwen.
5. Het beleid is gericht op het beperken van de aantasting van de aanwezige cultuurhistorische waarden en beeldkwaliteit.
6. Het beleid is gericht op intensief ruimtegebruik en ondergronds bouwen, waarmee niet wordt beoogd de bouw van garages, die via een landschappelijke ingreep c.q. ingraving ontsloten worden.
7. Het realiseren van mantelzorgvoorzieningen binnen de bestemming wonen is zonder meer mogelijk, wanneer dit aaneengesloten bebouwing betreft (woning met aangebouwd bijgebouw). Noch het bestemmingsplan, noch het volkshuisvestingsbeleid stelt regels ten aanzien van gezinssamenstelling (bijvoorbeeld 3 generatie gezin). De woningwet verzet zich niet tegen de realisering van meerdere voorzieningen in één woning, zoals badkamers en kookgelegenheden.

Het bouwvlak

De geconstateerde behoefte aan uitbreiding van het hoofdgebouw is veelal te realiseren binnen een bouwblokdiepte van ongeveer 12 m. Bij een grotere diepte komt het uitgangspunt van voldoende licht- en luchttoetreding in de knel. Deze bouwblokdiepte is voor het bouwperceel ingetekend.

De afstand van het bouwvlak tot de zijdelingse perceelsgrens is bepaald op 5 m.

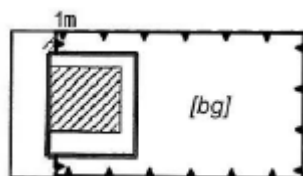
Deze genoemde maten zijn concreet vertaald in bouwvlakken op de plankaart. Het voordeel hiervan is dat men direct kan zien waar de woningen opgericht kunnen worden. Het bouwvlak is daarbij op maat afgestemd op het bouwperceel en mag in zijn geheel worden bebouwd tot een goot- en nok/bouwhoogte van respectievelijk 6 en 9 m.

Ondergeschikte bouwdelen in de vorm van erkers (aangebouwd bijgebouw), luifels en balkons zijn toegestaan voor de voorgevel, mits ze de voorgevel niet meer dan 1,20 m overschrijden en maximaal 5 m² aan oppervlakte beslaan.

De aanduiding bijbouwen

De aanduiding bijbouwen is ingetekend op 1 m achter de voorgevel. Oorspronkelijk stond deze afstand op 5 meter, om zo een parkeerplaats op eigen erf mogelijk te maken en een bebouwingshiërarchie in stand te houden. Door de herziening van de Woningwet (d.d. 1 januari 2003) is de afstand van 5 m niet meer

planologisch te handhaven. Volgens deze nieuwe Woningwet is het namelijk toegestaan om vergunningsvrij een bijgebouw op te richten tot 1 meter achter de voorgevel. Deze afstand van 1 m wordt nu ook in het bestemmingsplan aangehouden.

Figuur 13: Bijgebouwenvlak regulier

Ook de aanduiding bijgebouwen wordt op basis van de genoemde maten op de plankaart ingetekend om onduidelijkheden te voorkomen.

Het toegestane oppervlak aan bijgebouwen binnen de aanduiding bijgebouwen bedraagt 150 m², mits het bijbouwvlak voor 50% onbebouwd blijft. Bijgebouwen die gelegen zijn binnen het bouwvlak tellen niet mee bij de bepaling van de 150 m² aan bijgebouwen. Naast het bestemmingsplan is het ook mogelijk om vergunningsvrij nog vrijstaande of aangebouwde bijgebouwen op te richten op basis van artikel 43 van de Woningwet.

De goothoogte van bijgebouwen mag maximaal 3,20 meter bedragen. Het bijgebouw bestaat uit maximaal 1 (volwaardige) bouwlaag. Het bijgebouw mag plat afgedekt worden of met een kap worden uitgevoerd.

Voor erfafscheidingen gelden andere hoogten. Buiten het bouwvlak en bijbouwvlak mag de hoogte maximaal 1 m bedragen, uitgezonderd sierhekwerken waarvan de hoogte maximaal 2 m mag bedragen en waarbij geen beperkingen ten aanzien van de situering gelden. Binnen het bouwvlak en de aanduiding bijgebouwen mag een erfafscheiding maximaal 2 m bedragen.

Artikel 4 Waarde-Archeologie

De voor 'Waarde-Archeologie' aangewezen gronden zijn, behalve voor de andere daar voorkomende bestemming(en), mede bestemd voor instandhouding en bescherming van de in de grond aanwezige of te verwachten archeologische waarden.

Algemene regels

In artikel 5, de *Anti-dubbeltelregel*, wordt bepaald dat grond die eenmaal in aanmerking is genomen bij het toestaan van een bouwplan waaraan uitvoering is gegeven of alsnog kan worden gegeven, deze bij de beoordeling van latere bouwplannen buiten beschouwing blijft. Het nog overgebleven terrein mag dus niet nog eens meegenomen worden bij het toestaan van een ander bouwwerk.

Artikel 6 bestaat uit de *Algemene bouwregels*. Hierin is onder andere een bepaling met betrekking tot ondergronds bouwen opgenomen.

In artikel 7 zijn *Algemene afwijkingsregels* opgenomen.

Artikel 8 en 9 van de algemene regels betreffen respectievelijk de *Algemene wijzigingsregels* en *Overige regels*. Deze verschaffen Burgemeester en Wethouders de gewenste beleidsruimte om bij de uitvoering van het plan te kunnen inspelen op gegevens of situaties die vooraf niet bekend kunnen zijn.

Overgangs- en slotregels

In de bepaling *Overgangsregels* (artikel 10) is geregeld in hoeverre en onder welke voorwaarden bestaande gebouwen en het bestaand gebruik van gronden en bouwwerken mogen afwijken van het plan.

In de *Slotregels* (artikel 11) is aangegeven op welke wijze de regels van het bestemmingsplan kunnen worden aangehaald.

8 HANDHAVING

8.1 Inleiding

Voorwaarden voor een succesvolle handhaving van bestemmingsplannen zijn:

- het vastleggen van de bestaande situatie in het bestemmingsplan;
- een duidelijke handhavingsparagraaf in het bestemmingsplan;
- duidelijke overgangsbepalingen met betrekking tot het bouwen en met betrekking tot gebruik van gronden en het gebruik van bouwwerken;
- een duidelijk geformuleerd handhavingsbeleid als toetsingskader en voldoende middelen (menskracht) om het beleid uit te voeren.

Het beleid met betrekking tot handhaving van bestemmingsplannen en bouwvoorschriften is vastgelegd in de gemeentelijke handhavingsnota 2001. De handhavingsnota is nader geconcretiseerd in een handhavingsprogramma. In het handhavingsprogramma worden de vormen van handhavingstoezicht in bestemmingsplannen omschreven.

In 2006 is de Nota Integrale Handhaving vastgesteld. De handhaving van ruimtelijk beleid maakt onderdeel uit van de nota. In de integrale handhavingsnota worden het wettelijk kader en de beleidsuitgangspunten geschetst op grond waarvan handhavingsactiviteiten door de gemeente worden uitgevoerd. In een jaarlijks uitvoeringsprogramma wordt het handhavingstoezicht ten aanzien van bestemmingsplannen vastgelegd.

8.2 Uitvoering handhavingstoezicht

Het handhavingstoezicht ten aanzien van bestemmingsplannen wordt uitgevoerd door medewerkers van de gemeente Weert. Met betrekking tot dit handhavingstoezicht wordt gestreefd naar samenwerking tussen de gemeentelijke afdelingen en diensten die een controlerende functie hebben zoals de inspecteurs milieuvergunningen en bouwvergunningen en naar samenwerking met niet-gemeentelijke instanties, o.a. de politie.

Deze samenwerking komt tot uiting in het periodieke handhavingsoverleg waaraan verschillende gemeentelijke afdelingen en de politie deelnemen. De samenwerking moet uiteindelijk leiden tot een integraal handhavingbeleid.

8.3 Overgangsrecht

Voor het overgangsrecht is op grond van de nieuwe Wet ruimtelijke ordening voor zowel het bouwrecht als het gebruiksrecht bepalend het tijdstip van inwerkingtreding van het bestemmingsplan. Ten aanzien van het bouwen geldt het overgangsrecht niet voor bouwwerken die gebouwd zijn zonder vergunning en in strijd met het voorheen geldende plan. In de overgangsbepalingen is verder vastgelegd dat het verboden is het met het bestemmingsplan strijdige gebruik dat bestond op het tijdstip van inwerkingtreding van het plan te veranderen of te laten veranderen in een ander met dat plan strijdig gebruik, tenzij door deze verandering de afwijking naar aard en omvang wordt verkleind. Verder is bepaald dat indien het strijdige gebruik voor een periode langer dan een jaar wordt onderbroken het verboden is dit gebruik daarna te hervatten of te laten hervatten.

8.4 Voorlichting

Het doel van het geven van voorlichting is het informeren van de bewoners en gebruikers in het plangebied. Verder wordt de bewoners en gebruikers van en in de omgeving van het plangebied de gelegenheid gegeven te reageren op het ontwerpplan.

8.5 Controles

Periodiek worden bebouwing, gebruik van de bouwwerken en gronden en omgevingsvergunningsplichtige werkzaamheden systematisch gecontroleerd. Het periodieke toezicht richt zich ook op het verboden opslaan en storten van afvalstoffen in de buitenlucht. De geïnventariseerde situatie wordt vergeleken met de op dat moment geconstateerde situatie. Dit geschiedt mede met behulp van luchtfoto's die tweejaarlijks worden genomen van het hele grondgebied van de gemeente.

Wanneer specifieke controles plaatsvinden wordt gecontroleerd aan de hand van een thema. Hierbij kan gedacht worden aan detailhandel in bedrijfspanden, het wonen in bedrijfspanden, beroeps- en bedrijfsuitoefening in de woning en het bouwen zonder vergunning.

Van gemeentebrede controles is sprake als er controles worden gehouden in samenwerking met andere ambtelijke diensten.

In het handhavingstoezicht wordt gestreefd naar samenwerking met andere (gemeentelijke) instanties. Medewerkers van andere gemeentelijke afdelingen die veel in het veld zijn (inspecteurs omgevingsvergunningen) maar ook van niet-gemeentelijke instanties (o.a. politie, waterschap) worden geïnformeerd over het bestemmingsplan. Er worden afspraken gemaakt over de melding van mogelijke strijdigheden met het bestemmingsplan. Informatieverstrekking en evaluatie van afspraken vinden plaats in het periodieke handhavingsoverleg.

8.6 Sanctionering

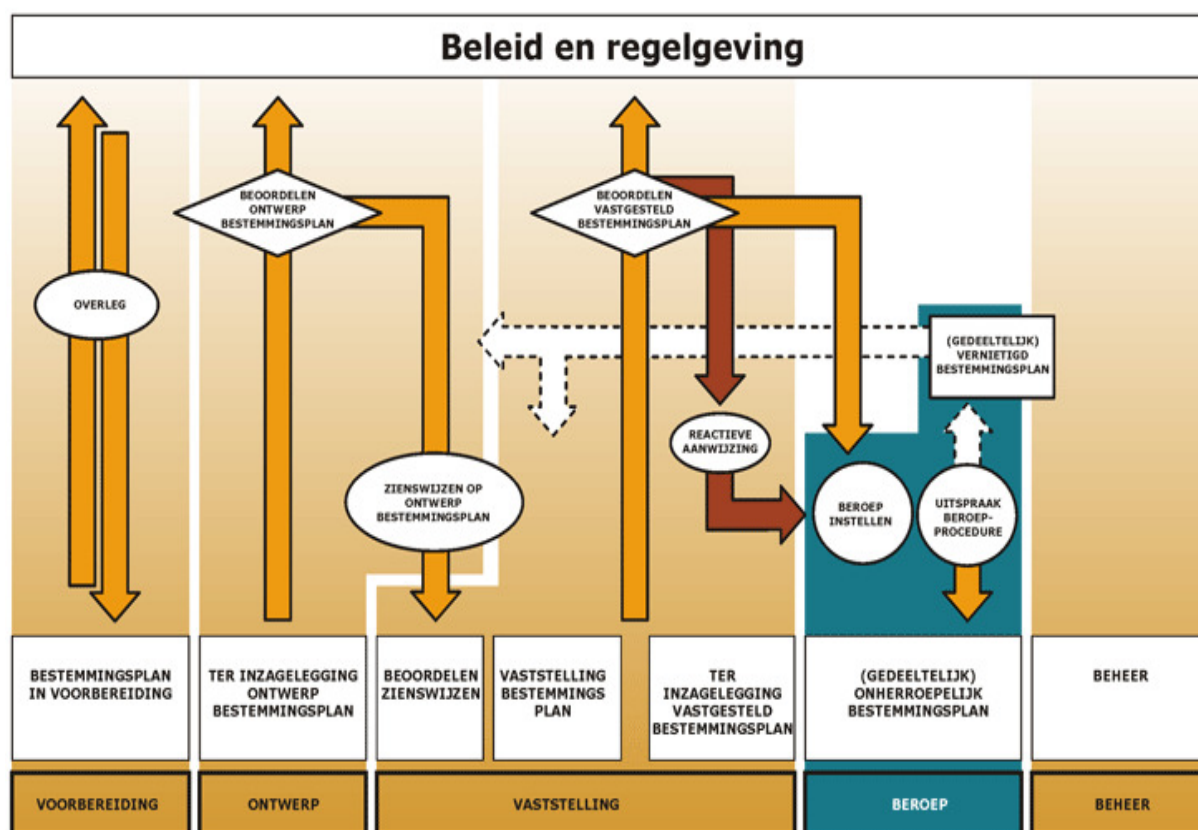
Wanneer strijdigheden met het bestemmingsplan worden geconstateerd wordt overeenkomstig het vastgestelde handhavingbeleid handhavend opgetreden. Het handhavingsinstrumentarium is omschreven in de gemeentelijke handhavingsnota.

9 OVERLEG EN INSPRAAK

9.1 Procedure

De nieuwe Wet ruimtelijke ordening (Wro) is in werking getreden met ingang van 1 juli 2008. De wettelijke procedure start met het moment van ter visie legging van het ontwerp bestemmingsplan.

Het bestemmingsplan valt onder het nieuwe regime. In de nieuwe Wro wordt de bestemmingsplanprocedure sterk verkort. Gedachte hierachter is dat gemeenten beter kunnen inspelen op nieuwe initiatieven.

Figuur 14: Bestemmingsplanprocedure Wro

De nieuwe procedure ziet er als volgt uit:

- Algemene kennisgeving voorbereiding ruimtelijke procedure.
- Vooroverleg.
- Openbare kennisgeving (ook elektronisch) van het ontwerp bestemmingsplan.
- Terinzagelegging van het ontwerp en bijbehorende stukken gedurende 6 weken en toezending aan de betrokken diensten van het Rijk, provincie, waterschappen en gemeenten, tevens elektronisch beschikbaar stellen.
- Gedurende de termijn van terinzagelegging kunnen door een ieder schriftelijk of mondeling zienswijzen worden ingebracht.
- Vaststelling van het bestemmingsplan door de gemeenteraad binnen 12 weken na einde termijn

terinzagelegging.

- Algemene bekendmaking (ook elektronisch) van het bestemmingsplan door terinzagelegging met voorafgaande kennisgeving en toezending aan de betrokken diensten van het Rijk, provincie, waterschappen en gemeenten: binnen 2 weken dan wel, indien Gedeputeerde Staten of de inspecteur zienswijzen hebben ingebracht of het bestemmingsplan gewijzigd is vastgesteld, binnen 6 weken na vaststelling.
- Mogelijkheid tot beroep bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State binnen 6 weken na bekendmaking voor belanghebbende.
- Inwerkingtreding op de dag na afloop van de beroepstermijn, zijnde 6 weken na de bekendmaking, tenzij binnen deze termijn een verzoek om een voorlopige voorziening is ingediend bij de Voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

9.2 Kennisgeving voorbereiding

Overeenkomstig artikel 1.3.1 Besluit ruimtelijke ordening is in het huis-aan-huisblad Land van Weert kennis gegeven van het voornemen tot het voorbereiden van het bestemmingsplan “Maaseikeweg 188 te Weert”.

9.3 Vaststelling bestemmingsplan

De gemeenteraad van de gemeente Weert heeft in de openbare vergadering van 13 maart 2013 het bestemmingsplan “Maaseikeweg 188 te Weert” ongewijzigd vastgesteld. Op de volgende pagina is het raadsbesluit integraal opgenomen.

Nummer raadsvoorstel: RAD-000766

RAADSBSLUIT

De raad van de gemeente Weert,

gezien het voorstel van burgemeester en wethouders van 29 januari 2013;

Burgemeester en wethouders van deze gemeente hebben op 5 december 2012 ter openbare kennis gebracht dat met ingang van 6 december 2012 gedurende zes weken, dat wil zeggen tot en met 16 januari 2013, bij de balie Ruimtelijke Zaken in het stadhuis, Beekstraat 54, ter inzage ligt het ontwerpbestemmingsplan 'Maaseikerweg 188 te Weert', met bijbehorende toelichting en dat gedurende dit tijdvak eenieder schriftelijk of mondeling zienswijzen kenbaar kan maken bij de gemeenteraad. Het plan is digitaal raadpleegbaar via de websites www.weert.nl/bestemmingsplannen en www.ruimtelijkeplannen.nl. Het bestemmingsplan omvat het bouwen van een woning op de locatie Maaseikerweg 188.

Sinds 1 januari 2010 is de digitale verplichting uit de Wet ruimtelijke ordening van kracht geworden voor alle bestemmingsplannen die vanaf dat moment als ontwerp in procedure gebracht worden. Het Ministerie van VROM heeft de gemeenten verzocht in het raadsbesluit vast te leggen of er sprake is van een authentiek digitaal ruimtelijk plan. In dat geval is het digitale plan bindend. Het bestemmingsplan 'Maaseikerweg 188' is een digitaal ruimtelijk plan en wordt als zodanig in het raadsbesluit aangemerkt.

Ten aanzien van het ontwerpbestemmingsplan zijn geen zienswijzen ingediend.

Gezien het voorstel van burgemeester en wethouders om het bestemmingsplan 'Maaseikerweg 188 te Weert' ongewijzigd ten opzichte van het ontwerp vast te stellen.

Gezien het voorstel van burgemeester en wethouders om geen exploitatieplan vast te stellen, omdat het kostenverhaal anderszins is verzekerd door een privaatrechtelijke overeenkomst.

Overwegende dat het plan digitaal conform de RO standaarden 2008 in procedure is gebracht en is vastgesteld en dat er derhalve sprake is van een authentiek digitaal ruimtelijk plan.

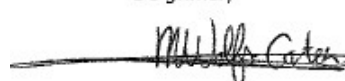
Gelet op het bepaalde in artikel 3.1 van de Wet op de ruimtelijke ordening en artikel 6.12 van de Wet ruimtelijke ordening;

besluit:

1. De gemeenteraad besluit het bestemmingsplan 'Maaseikerweg 188 te Weert' ongewijzigd vast te stellen.
2. De gemeenteraad besluit het bestemmingsplan 'Maaseikerweg 188 te Weert' aan te merken als authentiek digitaal ruimtelijk plan, gebaseerd op de kadastrale ondergrond en GBKN-kaart d.d. 24 oktober 2012;
3. De gemeenteraad besluit geen exploitatieplan vast te stellen voor het bestemmingsplan 'Maaseikerweg 188 te Weert'.

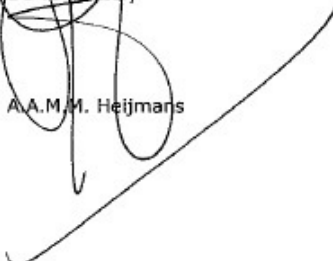
Aldus vastgesteld in de openbare vergadering van 13 maart 2013.

De griffier,

M.H.R.M. Wolfs-Corten

De voorzitter,

A.A.M.M. Heijmans

10 CONCLUSIE

Ten behoeve van de ontwikkeling van een woning aan de Maaseikerweg 188 te Weert is onderhavige toelichting opgesteld. Het plangebied betreft een gedeelte van het perceel dat kadastraal bekend is als gemeente Weert, sectie AD, nummer 230. Het kadastrale perceel heeft een oppervlakte van circa 7.800 m². Het terrein is momenteel in gebruik als tuin bestaande uit een grasveld met bergingsvijver en enkele bomen en struiken. Voor het onderhavige plan wordt uitgegaan van een bouwkaal van 750 m². De bergingsvijver en de aan te leggen inrit behoren tot het plangebied.

Het kadastrale perceel wordt in het oosten omsloten door de Maaseikerweg (N292). In het noorden en zuiden wordt het perceel begrensd door naastgelegen woningen en bijbehorende tuinen. Het perceel wordt in het westen begrensd door een agrarisch bedrijf dat achter een aarden wal is gelegen. De omgeving kan worden beschreven als woonbebouwing omgeven door een agrarisch buitengebied.

De beoogde vervangende nieuwbouw van een woning kan niet binnen het geldende bestemmingsplan "Buitengebied 1998" worden gerealiseerd. De gronden van het bouwplan hebben thans de bestemming "Agrarisch gebied". In de onderhavige situatie ontbreekt de aanduiding maximaal aantal burgerwoningen. Op grond van het ontbreken van deze aanduiding is de beoogde vervangende nieuwbouw van een woning niet toegestaan. Om het desbetreffende bouwplan toch mogelijk te maken, dient het bestemmingsplan eerst te worden herzien conform artikel 3.1 van de Wet ruimtelijke ordening.

Alvorens de noodzakelijke procedure kan worden doorlopen dient de gemeente te beschikken over een bestemmingsplan vergezeld van een toelichting. In het kader hiervan is het bestemmingsplan "Maaseikerweg 188 te Weert" met onderhavige toelichting opgesteld. Het doel van deze toelichting is derhalve het inzichtelijk maken dat het voorliggende initiatief op de betreffende locatie toelaatbaar en aanvaardbaar is.

Uit de voorgaande hoofdstukken kan worden geconcludeerd dat de beoogde ontwikkeling aan de Maaseikerweg 188 planologisch gezien haalbaar is. Uit ruimtelijk, stedenbouwkundig en milieukundig oogpunt bestaat er namelijk geen bezwaar tegen het nieuwbouwplan. Met de realisatie van het plan wordt bovendien voldaan aan het Rijks-, provinciaal en gemeentelijk beleid dat gericht is op inbreiding en herstructurering van bestaand bebouwd gebied in de kernen. Ten slotte is het plan maatschappelijk en economisch gezien uitvoerbaar.